

מדינת ישראל

הודעה לתקשורת

אתר: www.cbs.gov.il דוא"ל: info@cbs.gov.il פקס: 02-6521340

ירושלים, ט' באדר, התש"ף
5 במרץ, 2020
067/2020

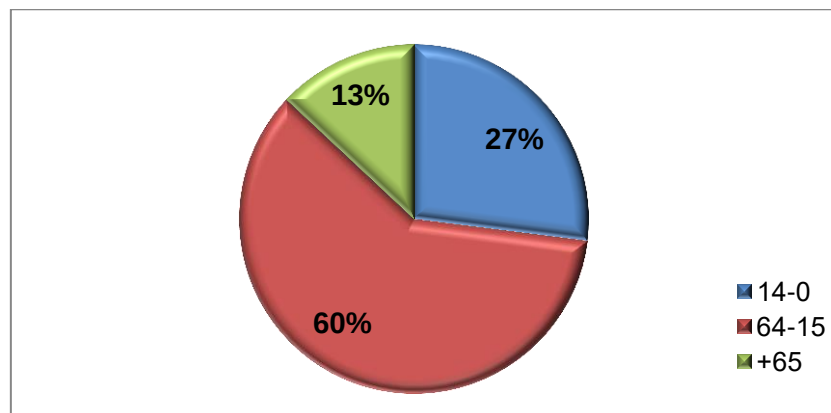
לקט נתונים לרגל יום האישה הבין-לאומי 2020 International Women's Day 2020

- בסוף שנת 2018 חיו בישראל 4,517,400 נשים, מתוכן 72.7% בנות 15 ומעלה.
- בסוף שנת 2017, בקרב בנות 25-29, 51.0% מהנשים באוכלוסיית היהודיות ואחרות היו **נשואות**, לעומת 73.5% מהנשים הערביות בקבוצת גיל זו. בשנת 2007, עמד הנתון על 54.4% בקרב יהודיות ואחרות ועל 80.7% בקרב ערביות.
- בסוף שנת 2017, בקרב בנות 45-49, 9.8% מהנשים באוכלוסיית היהודיות ואחרות היו **רווקות**, לעומת 11.8% מהנשים הערביות. בשנת 2007, עמד הנתון על 6.1% בקרב יהודיות ואחרות ועל 10.8% בקרב ערביות.
- גילן הממוצע של נשים שילדו את ילדן הראשון עלה מ-25.7 בתחילת שנות ה-2000 ל-27.7 בשנת 2018.
- 5.6% מכלל התינוקות שנולדו לנשים יהודיות בשנת 2018 היו של נשים רווקות, פי 2 מאז שנת 2000.
- נשים רווקות נוטות ללדת לאחר גיל 30, ובמיוחד בגילים 35-39. בשנת 2018 48.8% מהיהודיות והאחרות הרווקות בנות 45-49 היו אימהות, לעומת 15.6% מהערביות. לשם השוואה, בשנת 2007, 16.9% מהרווקות היהודיות בנות 45-49 היו אימהות, לעומת 4.6% מהערביות.
- **תוחלת החיים בישראל** בשנת 2018 עמדה על 84.8 בקרב נשים ועל 80.9 שנים בקרב גברים.
- בשנת 2018 היו בישראל 114,593 ספורטאים פעילים, ו-23.2% מתוכם היו נשים.
- בקרב תלמידי כיתות יב שיעור הזכאות לתעודת בגרות בקרב בנות גבוה מהשיעור בקרב בנים - 71.2% לעומת 60.6% ב-2018, בהתאמה.
- בשנת תשע"ט (2018/19) למדו 316.7 אלף **סטודנטים וסטודנטיות** בישראל, מתוכם 187.3 אלף נשים (59.1%). לשם השוואה, בשנת תש"ל (1969/70) הנשים היו פחות ממחצית מכלל הסטודנטים (43.3%).
- ב-71.6% ממשקי הבית שבהם יש **מפרנס** אחד, המפרנס הוא גבר (נתוני 2018).
- מחצית (50%) מהאימהות לילדים עד גיל 17 שעובדות 35 שעות ומעלה בשבוע (משרה מלאה), מדווחות על **חוסר שביעות רצון מהאיזון בין העבודה לבין תחומים אחרים** בחייהן (נתוני 2018).
- 28.4 אלף עומדים לדין במשפטים פליליים – שהם תושבי ישראל – קיבלו פסק דין בשנת 2017. 90.2% מהם היו גברים ו-9.8% מהם היו נשים.
- בשנת 2018 אחוז הגברים מבני 20 ומעלה שציינו שהם מרגישים בטוחים במידה רבה ורבה מאוד, **ללכת לבד באזור מגוריהם בשעות החשכה**, היה גבוה בהרבה מאשר בקרב הנשים (91.2% לעומת 77.7%, בהתאמה).
- 88% מהנשים **מרוצות מחייהן**, בדומה לשיעור הגברים (נתוני 2018).
- 90% מהנשים המועסקות, **מרוצות מעבודתן**, 58% מהנשים מרוצות מהכנסתן (נתוני 2018).

מאפיינים דמוגרפיים

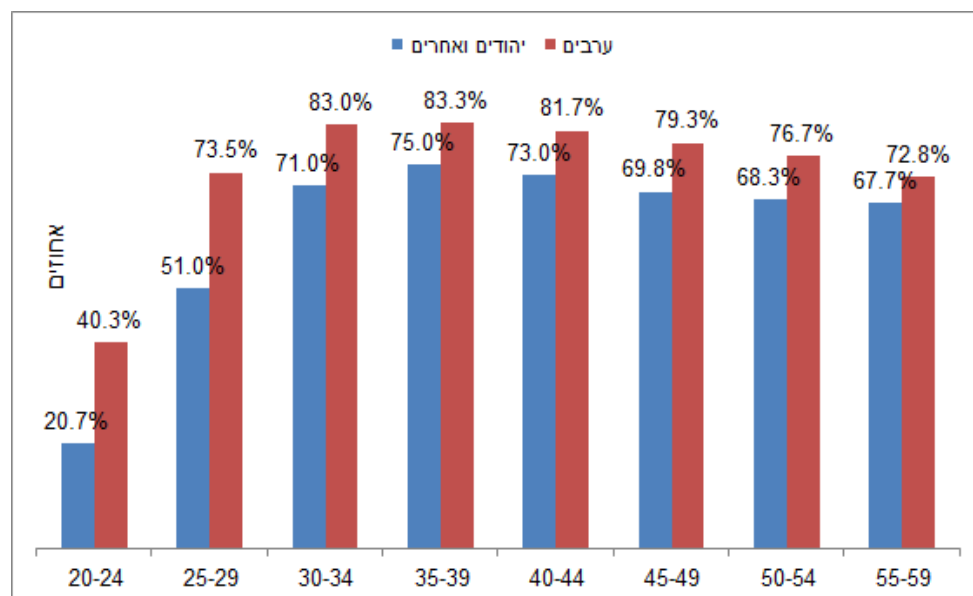
- בסוף שנת 2018 חיו בישראל 4,517,400 נשים, מתוכן 72.7% היו בנות 15 ומעלה.

תרשים 1 - אוכלוסיית הנשים לפי קבוצת גיל, סוף 2018

- בקרב בנות 25-29, 51.0% מהנשים באוכלוסיית היהודיות ואחרות היו נשואות,¹ לעומת 73.5% מהנשים הערביות. לשם השוואה לפני עשור, בשנת 2007, עמד הנתון על 54.4% בקרב יהודיות ואחרות ועל 80.7% בקרב ערביות.

תרשים 2 - אחוז הנשים הנשואות לפי קבוצת אוכלוסייה וקבוצות גיל נבחרות, סוף 2017

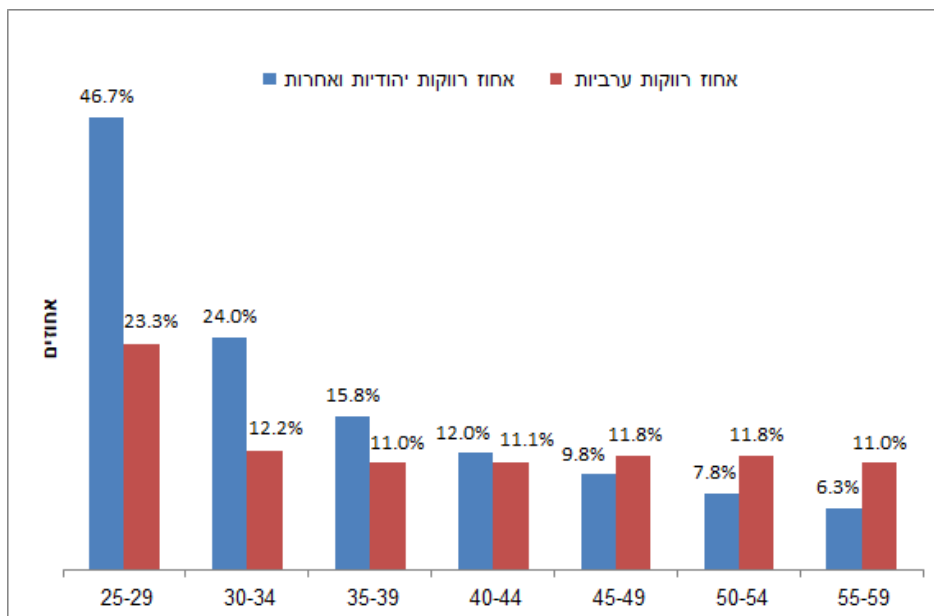

- בקרב בנות 45-49, 9.8% מהנשים באוכלוסיית היהודיות ואחרות היו רווקות, לעומת 11.8% מהנשים הערביות. לשם השוואה, לפני עשור, בשנת 2007, עמד הנתון על 6.1% בקרב יהודיות ואחרות ועל 10.8% בקרב ערביות.

¹ נתוני מצב משפחתי מתייחסים לסוף שנת 2017.

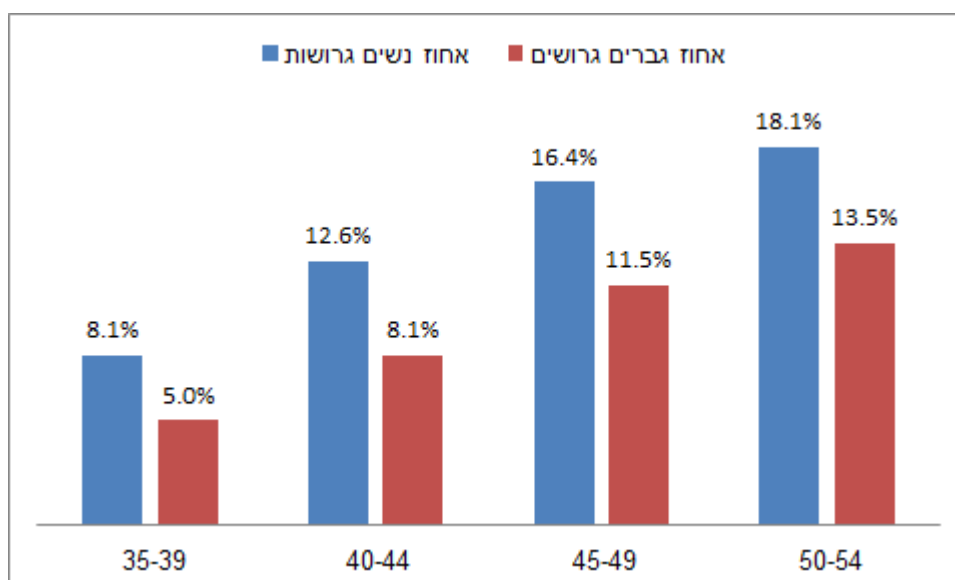
- אפשר לראות כי עד גילי 45-49 אחוז הריווקות הערביות נמוך יותר לעומת יהודיות והחל מגילי 45-49 חלה מגמת היפוך בין הנשים הריווקות היהודיות לבין הריווקות הערביות. כמו כן, ניתן לראות כי בחברה הערבית הנשים נישאות בגיל מוקדם יותר אך יחד עם זאת, אחוז הריווקות גבוה יותר בסוף גיל הפרייון.

תרשים 3 - אחוז הנשים הריווקות לפי קבוצות אוכלוסייה וקבוצות גיל נבחרות, סוף 2017

- אחוז הנשים הגרושות גבוה מאחוז הגברים הגרושים בכל קבוצות הגיל, מצב זה נובע בעיקר מהנטייה של הגברים להינשא מהר יותר מהנשים לאחר גירושין.

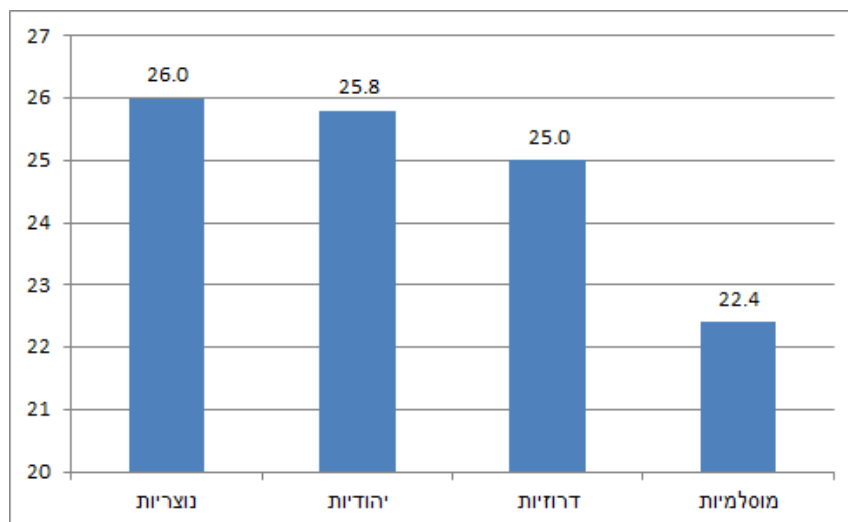
תרשים 4 - אחוז הנשים הגרושות לעומת אחוז הגברים הגרושים, סוף 2017

- חלקן של הנשים בנות 65 ומעלה מכלל אוכלוסיית הנשים היה 13.0%, לעומת 10.6% בקרב הגברים. חלקן הגבוה של הנשים בקרב בני 65 ומעלה נובע בעיקר מתוחלת חיים גבוהה יותר מזו של הגברים.

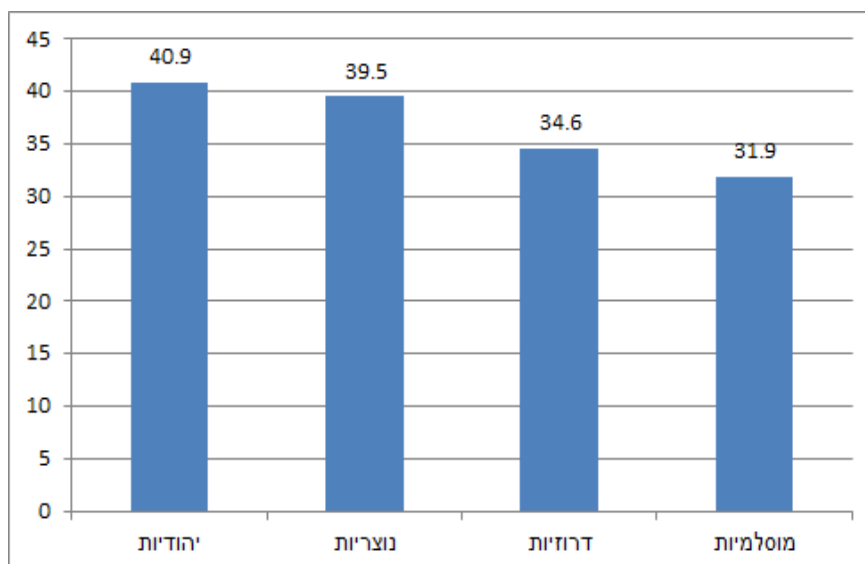
- בקרב בני 65 ומעלה חלקן של נשים אלמנות היה 35.4%, לעומת 9.8% בקרב הגברים. לשם השוואה, לפני עשור, בשנת 2007, עמד הנתון על 46.7% בקרב נשים, ו-13.1% בקרב הגברים.
- 50,029 נשים נישאו בשנת 2017. 44,779 מתוכן (כ-90%) נישאו לראשונה. הגיל הממוצע של הנשים שנישאו לראשונה עמד על 25.0, לעומת 24.8 שנים ב-2007.

תרשים 5 - הגיל הממוצע של כלות בנישואין ראשונים לפי דת, 2017

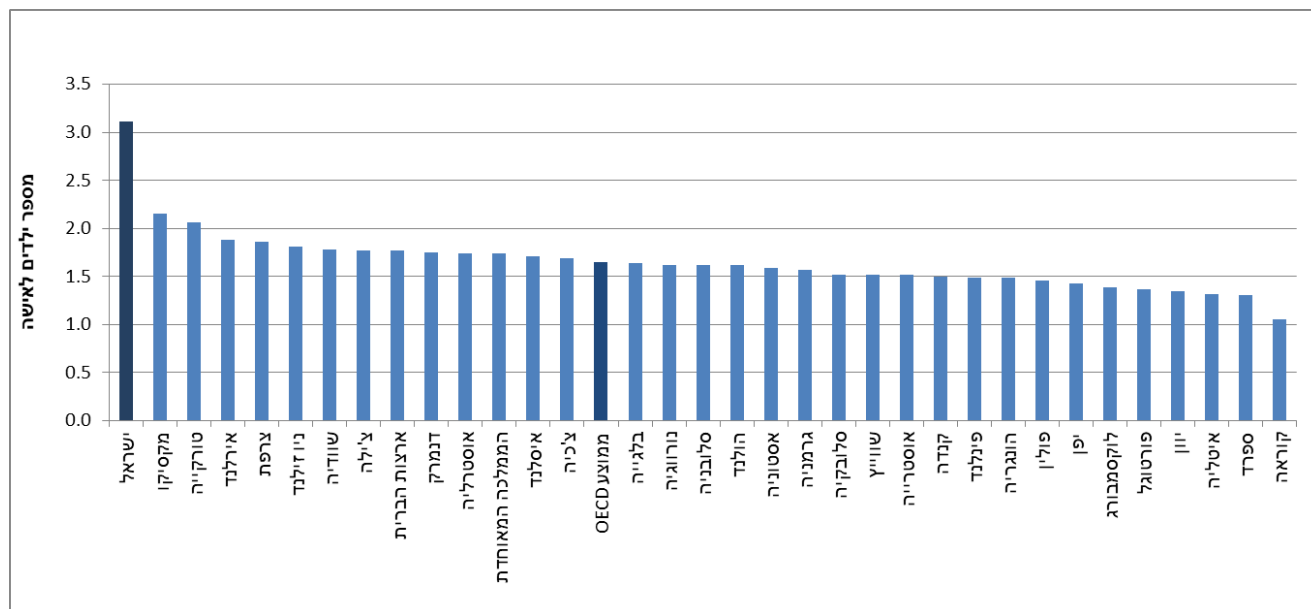
- 14,741 נשים התגרשו בשנת 2017. הגיל הממוצע של הנשים בזמן גירושין עמד על 39.5, לעומת 38.0 שנים ב-2007.

תרשים 6 - הגיל הממוצע של כלות בזמן הגירושין לפי דת, 2017

- כ-179.8 אלף נשים ילדו במהלך שנת 2018, מתוכן: 28.8% נשים ילדו את ילדן הראשון, 26.7% את ילדן השני ו-44.5% את ילדן השלישי ומעלה. מספר הילדים הממוצע שאישה בישראל צפויה ללדת במהלך חייה (שיעור פריון כולל) הוא 3.09 ילדים, גבוה מהממוצע במדינות ה-OECD - 1.7.

תרשים 7 - שיעור פריון כולל במדינות החברות ב-OECD, 2017

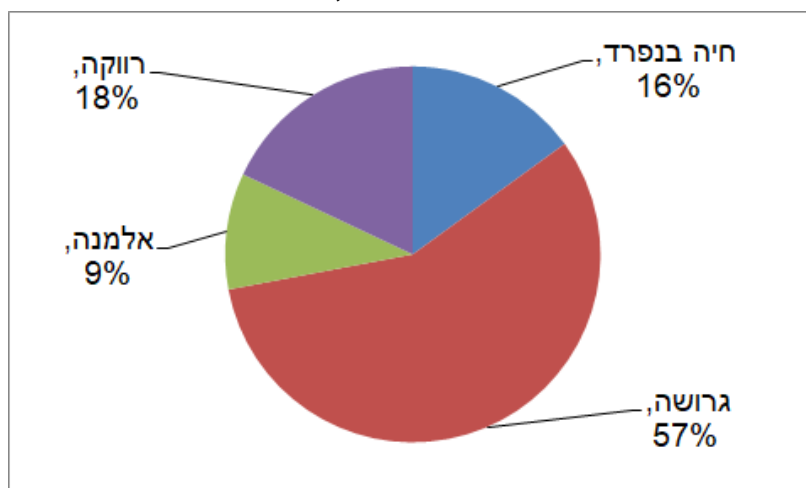
מקור הנתונים: OECD

משפחה ומגורים²

- בשנת 2019, כ-1.15 מיליון נשים בגיל 15 ומעלה היו אימהות לילדים עד גיל 17 (כ-36% מהנשים בגיל 15 ומעלה). כ-90% מאימהות אלו חיו עם בן זוג. היתר, כ-116 אלף נשים, עמדו בראש משפחות חד-הוריות.
- אחוז הנשים הערביות שהיו אימהות לילדים עד גיל 17, היה גבוה מאחוז הנשים היהודיות (כ-42% ו-35%, בהתאמה).
- כ-11% מהאימהות היהודיות לילדים עד גיל 17 עומדות בראש משפחות חד-הוריות, בהשוואה לכ-7% מהאימהות הערביות, בדומה לשנים הקודמות.

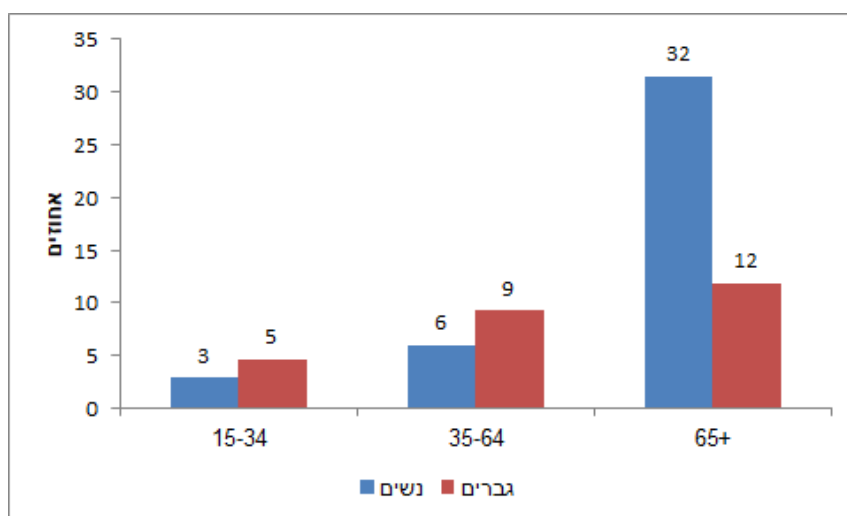
² האוכלוסייה כוללת משקי בית פרטיים בלבד ואינה כוללת את אוכלוסיית המוסדות, הקיבוצים, מעונות הסטודנטים ובדווים בדרום הגרים מחוץ ליישובי הקבע. מקור הנתונים הוא סקר כוח אדם, 2019.

תרשים 8 - אימהות העומדות בראש משפחה חד-הורית עם ילדים עד גיל 17, לפי מצב משפחתי, 2019

- כ-9% מהנשים בגיל 15 ומעלה, גרות בגפן (כ-295 אלף נשים), בהשוואה לכ-8% מהגברים.
- אחוז הנשים היהודיות הגרות בגפן גבוה מאחוז הנשים הערביות הגרות בגפן (כ-11% לעומת כ-3%, בהתאמה).

תרשים 9 - נשים וגברים בני 15 ומעלה המתגוררים בגפם לפי גיל, 2019

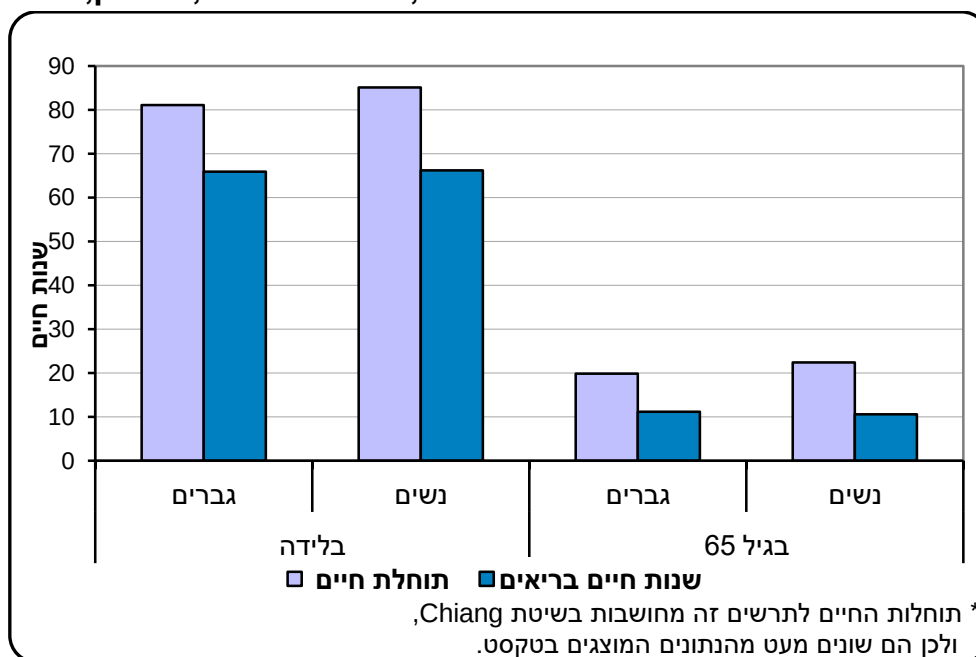
- **תוחלת החיים בישראל** בשנת 2018 עמדה על 84.8 בקרב נשים ועל 80.9 שנים בקרב גברים. תוחלת החיים של הנשים עלתה ב-0.2 שנה לעומת שנת 2017 ושל הגברים עלתה ב-0.3 שנה. בשנים 2018-2008, תוחלת החיים בקרב הנשים עלתה ב-1.8 שנים ובקרב הגברים – ב-1.9 שנים.

לוח א - תוחלת חיים לפי מין וקבוצת אוכלוסייה 2018

קבוצת אוכלוסייה	גברים	נשים
סך הכל	80.9	84.8
יהודים ואחרים	81.5	85.2
מזה: יהודים	81.7	85.1
ערבים	78.0	82.3

- **תוחלת החיים בגיל 65** (כלומר, מספר השנים שאדם בן 65 צפוי לחיות) בשנת 2018 עמדה על 22.4 בקרב נשים ועל 19.9 שנים בקרב גברים. לפני 20 שנה, תוחלת חיים בגיל זה הייתה נמוכה ב-3.5 שנים בקרב הנשים וב-3.3 שנים בקרב הגברים.
- **שנות החיים הבריאים** הצפויות מהלידה³ הן 66.2 בקרב נשים ו-65.9 בקרב גברים, כלומר נשים צפויות לחיות 78% מתוחלת החיים ללא בעיה בריאותית המפריעה בתפקוד, וגברים 81%.

תרשים 10 - תוחלת חיים* ושנות חיים בריאים, בלידה ובגיל 65, לפי מין, 2018

- **הפער בתוחלת חיים בין נשים לגברים בשנת 2017** עמד על 4.0 שנים. במשך השנים לא חל שינוי משמעותי בפער ולפני 30 שנה הוא עמד על 3.4 שנים. בכל המדינות, תוחלת חיים של נשים גבוהה יותר משל גברים, אך הפער בישראל הוא מהקטנים במדינות ה-OECD. הפער הממוצע במדינות ה-OECD עמד בשנת 2017 על 5.3 שנים.

³ שנות חיים בריאים מספר השנים הממוצע אשר אדם צפוי לחיות ללא בעיה בריאותית שמפריעה לו בתפקוד. החישוב מבוסס על נתוני לוח תמותה ושיעורי הימצאות ספציפיים לגיל של בעיה בריאותית המפריעה בתפקוד המחושבים לפי הסקר החברתי של הלמ"ס.

- **שתי סיבות המוות השכיחות** בשנת 2017 גם בקרב נשים וגם בקרב גברים הן:
 - שאתות ממאירות (סרטן) – 25.3% מהפטירות בקרב נשים ו-25.1% בקרב גברים
 - מחלות לב – 13.9% מהפטירות בקרב נשים ו-15.6% בקרב גברים.

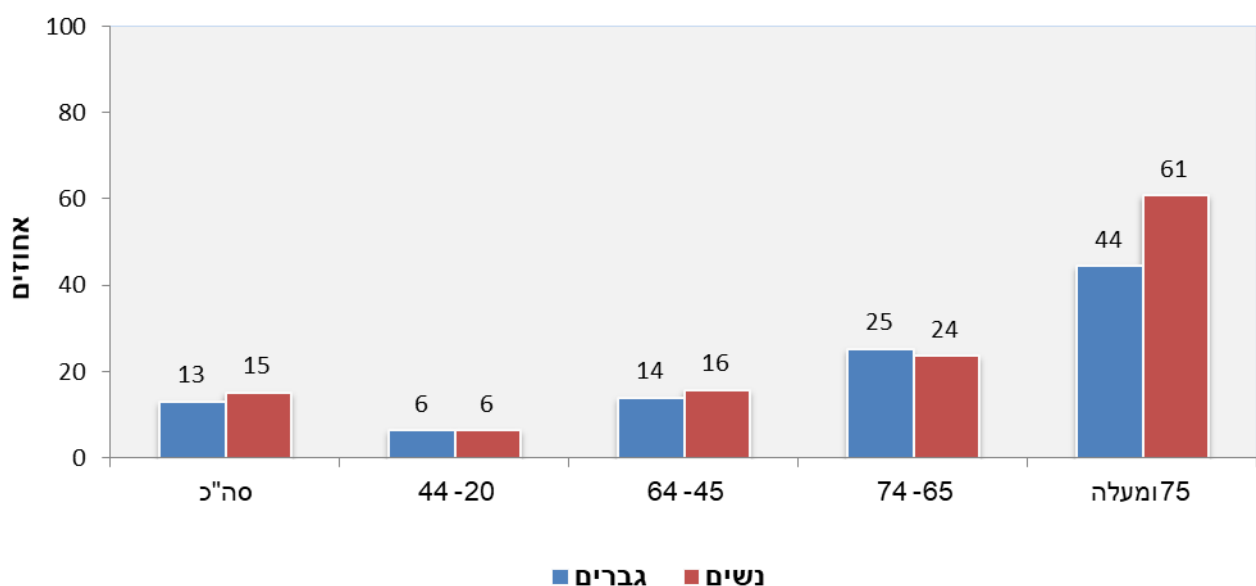
נתונים מתוך הסקר החברתי 2018 – בני 20 ומעלה

- 88% מהנשים מרוצות מחייהן, בדומה לשיעור הגברים.
- 62% מרוצות ממצבן הכלכלי, 38% לא כל כך מרוצות או בכלל לא מרוצות ממצבן הכלכלי.

הערכה עצמית של מצב הבריאות

- 54% מהנשים בנות 20 ומעלה מעריכות שמצב בריאותן 'טוב מאוד', 30% מעריכות שמצב בריאותן 'טוב'. 75% מהנשים עד גיל 44 מעריכות שמצב בריאותן טוב מאוד; השיעור יורד ל-42% בגיל 45-64 ובגיל 65 ומעלה 14% מהנשים מעריכות שמצב בריאותן 'טוב מאוד'. 46% מהנשים בגיל 65 ומעלה מעריכות שמצב בריאותן 'לא כל כך טוב' או 'בכלל לא טוב'.
- ל-14% מבני 20 ומעלה יש מוגבלות תפקודית חמורה, 4 ל-15% מהנשים ול-13% מהגברים. שכיחות המוגבלות התפקודית החמורה עולה עם הגיל ומגיעה ל-24% בגיל 65-74 (24% מהנשים ו-25% מהגברים) ול-54% בגיל 75 ומעלה (61% מהנשים ו-44% מהגברים).

תרשים 11 - בני 20 ומעלה עם מוגבלות תפקודית חמורה, לפי מין וגיל, 2018

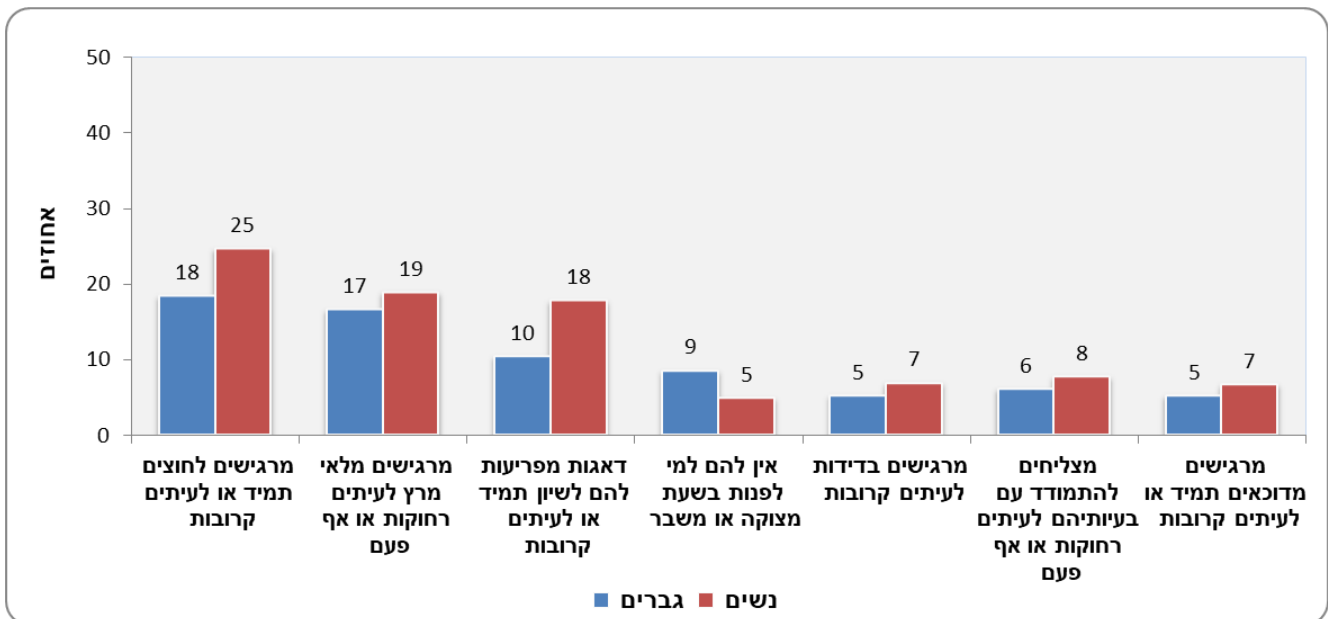

⁴ מוגבלות תפקודית חמורה - למי שיש קושי רב או חוסר יכולת באחד או יותר מהפעולות האלה: ללכת או לעלות במדרגות, להתלבש או להתרחץ עצמו, לבצע פעילויות הקשורות במשק הבית, לראות, לשמוע, לזכור או להתרכז.

תחושות לחץ, בדידות ומצוקה

- 25% מהנשים מרגישות לחוצות תמיד או לעיתים קרובות (18% מהגברים).
- 19% מהנשים מדווחות שהן מרגישות מלאות מרץ לעיתים רחוקות או שבכלל לא (17% מהגברים).
- 18% מהנשים דיווחו על דאגות המפריעות לישון לעיתים קרובות (10% מהגברים).
- 7% מהנשים בנות 20 ומעלה חשות בדידות לעיתים קרובות. האחוז עולה ל-14% בקרב נשים בגיל 65 ומעלה.
- 7% מהנשים מדווחות על תחושת דיכאון לעיתים קרובות (5% מהגברים).
- ל-5% מהנשים אין למי לפנות בשעת משבר או מצוקה (9% מהגברים).

תרשים 12 - בני 20 ומעלה המרגישים לחץ, בדידות ומצוקה, לפי מין, 2018

תחושת אפליה

- 11% מהנשים חשו מופלות על רקע מין. השיעור גבוה יותר בקרב נשים צעירות: 18% מבנות 20-29 חשו מופלות על רקע היותן נשים, ו-16% מבנות 30-39. בקרב בנות 40 ומעלה, השיעור נמוך יותר - 7%.

העדפה מתקנת

- 57% מהציבור חושבים כי יש לתת העדפה מתקנת בקבלה לעבודה או ללימודים לנשים: 50% מהגברים ו-64% מהנשים ציינו קבוצה זו כראויה להעדפה מתקנת. 74% מהערבים חושבים כך.

תעסוקה

- 90% מהנשים המועסקות, מרוצות מעבודתן (לעומת 86% מהגברים), 58% מהנשים מרוצות מהכנסתן.
- ל-5% מהנשים יש חשש רב שיאבדו את מקום עבודתן בשנה הקרובה.
- 64% מהמועסקות מעריכות שאם יאבדו את עבודתן יש סיכוי גדול שימצאו עבודה אחרת, באותה רמת הכנסה.

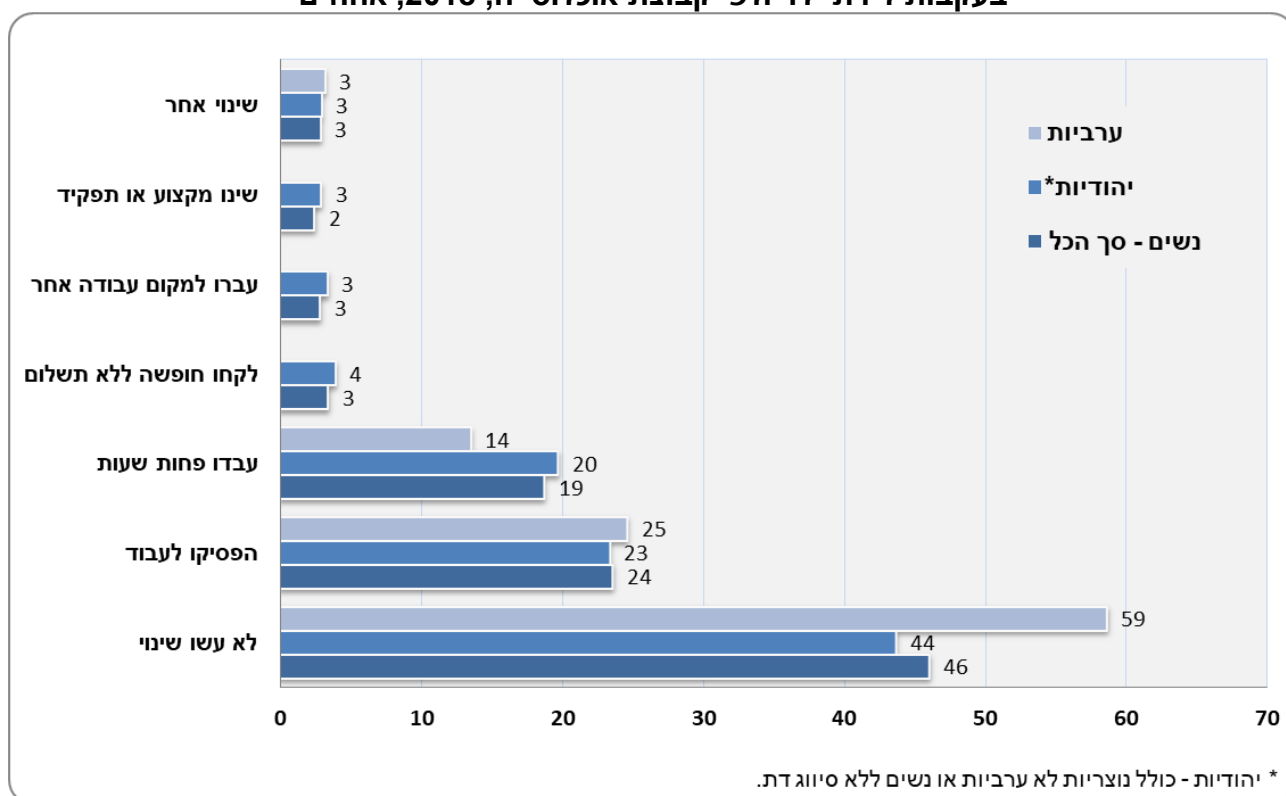
השפעת נישואין על התעסוקה

- 14% מהנשואים בני 20-44 שהיו מועסקים בעבר, עשו שינוי בתעסוקה בעקבות נישואיהם: 12% מהגברים ו-17% מהנשים. 4% מהנשים התחילו לעבוד עקב נישואיהן, שיעור דומה (4%) מהנשים הפסיקו לעבוד עקב הנישואין, 3% מהנשים הפחיתו את שעות העבודה שלהן, ו-2% מהנשים עברו למקום עבודה אחר.
- שינוי בתעסוקה עקב הנישואין, בולט בעיקר בקרב נשים ערביות - כשליש (34%) מהנשים הערביות בנות 20-44 שהיו מועסקות, שינו את מצב התעסוקה שלהן עקב נישואיהן, מהן רובן (82%) הפסיקו לעבוד או הקטינו את היקף משרתן.

השפעת הולדת ילד על התעסוקה

- 37% מבני 20-44 שהיו מועסקים בעבר ונולדו להם ילדים, עשו שינוי בתעסוקה בעקבות הולדת ילד: 53% מהנשים ו-18% מהגברים.
- 24% מהנשים הפסיקו לעבוד עקב לידה, 19% הפחיתו את מספר שעות עבודתן, 3% מהנשים יצאו לחופשה ללא תשלום, 3% מהנשים עברו למקום עבודה אחר ו-2% שינו מקצוע או תפקיד (3% עשו שינוי אחר בתעסוקה).

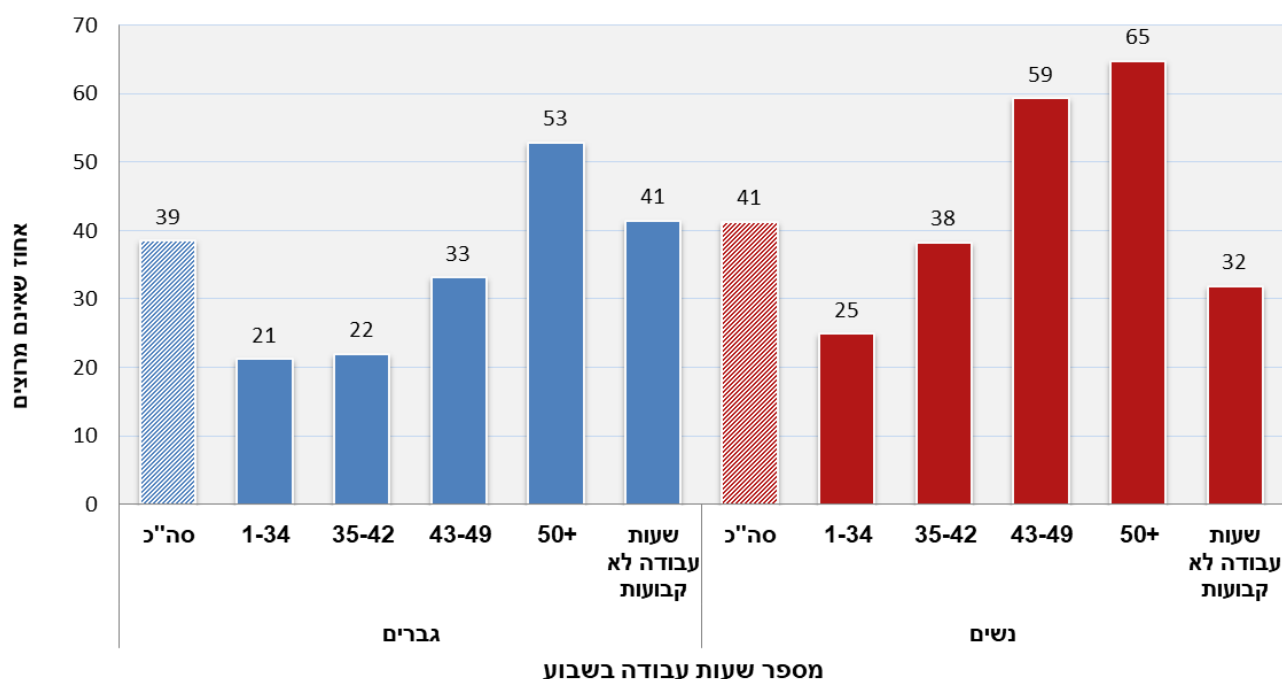
תרשים 13 - אימהות בנות 20-44 שהיו מועסקות בעבר או מועסקות כיום, לפי שינויים בתעסוקה בעקבות לידת ילד ולפי קבוצת אוכלוסייה, 2018, אחוזים

איזון עבודה-חיים

- 39% מהמועסקות (כ-675 אלף מועסקות), אינן מרוצות מהאיזון בין הזמן שהן מקדישות לעבודה בתשלום לבין הזמן שהן מקדישות לתחומים אחרים בחייהן (איזון עבודה-חיים). שיעור דומה נמצא בקרב גברים, והוא עולה ככל שמספר שעות העבודה גדול יותר.
- 50% מהאימהות לילדים עד גיל 17 שעובדות 35 שעות ומעלה בשבוע (משרה מלאה), מדווחות על חוסר שביעות רצון מהאיזון עבודה-חיים. אימהות המועסקות 43 שעות או יותר בשבוע, מדווחות על חוסר שביעות רצון מהאיזון עבודה-חיים בשיעורים גבוהים במיוחד: 61%, לעומת 45% מהאבות לילדים עד גיל 17 שמועסקים 43 שעות או יותר בשבוע.

תרשים 14 - מועסקים בני 20 ומעלה עם ילדים עד גיל 17 במשק הבית שאינם מרוצים מהאיזון בין העבודה להיבטים אחרים בחייהם, לפי מספר שעות עבודה בשבוע ולפי מין, 2018

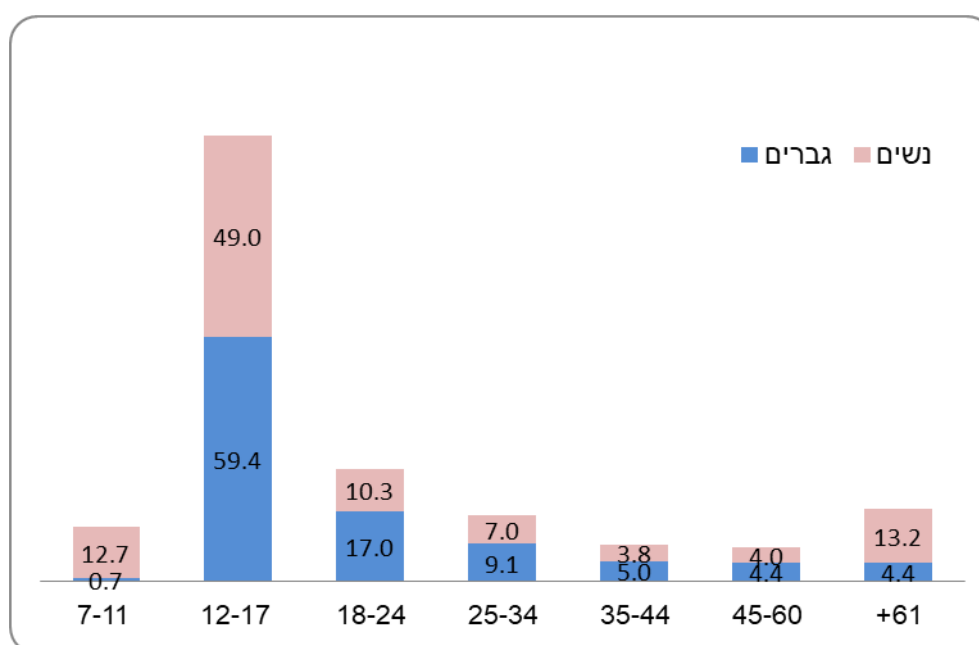

ספורט

ספורטאים פעילים

- בשנת 2018 היו בישראל 114,593 ספורטאים פעילים, ו-23.2% מתוכם היו נשים. לשם השוואה, בשנת 2017 נשים היו 20.5% מכלל אוכלוסיית ספורטאים פעילים.
- נשים פעילות יותר מגברים בגילים צעירים ובגילים מבוגרים יותר. כך 12.7% מהספורטאיות הפעילות הן בנות 11-7 ו-13.2% מהספורטאיות הפעילות הן בנות 61 ומעלה, לעומת 0.7% ו-4.4% בהתאמה בקרב הגברים.
- בגילים 60-12 גברים פעילים יותר מנשים. כך לדוגמה, 59.4% מכלל הספורטאים הפעילים הם בני 12-17, לעומת 49% מכלל הספורטאיות הפעילות. 17% מכלל הספורטאים הפעילים הם בני 18-24, לעומת 10% מכלל הספורטאיות הפעילות.

תרשים 15 - ספורטאים פעילים, לפי גיל ומין, 2018

- חמשת הענפים שבהם נמצא מספר הספורטאים הפעילים הגדול ביותר הם: כדורגל עם 29,808 ספורטאים פעילים (מהם 1.7% נשים), כדורסל עם 26,697 ספורטאים פעילים (20.1% נשים), ברידג' עם 7,437 ספורטאים פעילים (58.1% נשים), כדורעף עם 5,540 ספורטאים פעילים (45.4% נשים), והתעמלות מכשירים עם 3,819 ספורטאים פעילים (הרוב המכריע - 93.2% נשים).
- הענפים שבהם אחוז הנשים גבוה מ-85% מהספורטאים הם: שחייה (99.4% מכלל הספורטאים בענף), שחייה אומנותית (99.3%), גלגליות אומנותיות (98.8%) התעמלות מכשירים (93.2%) והחלקה על הקרח (85.9%).

- בקרב תלמידי כיתות יב שיעור הזכאות לתעודת בגרות בקרב בנות גבוה מהשיעור בקרב בנים - 71.2% לעומת 60.6% ב-2018, בהתאמה (70.9% ול-59.2% ב-2017, בהתאמה). גם שיעור העומדים בדרישות הסף של האוניברסיטאות שהם המועמדים הפוטנציאליים ללימודים גבוהים,⁶ בקרב הבנות היה גבוה יותר מהשיעור בקרב הבנים - 60.3% לעומת 51.4%, בהתאמה.
- הפער בין בנות לבנים גדול יותר בחינוך הערבי. שיעורי הזכאות לבגרות בקרב תלמידי כיתות יב בחינוך הערבי היו 72.5% בקרב הבנות ו-52.5% בקרב הבנים, לעומת 70.8% ו-63%, בהתאמה, בחינוך העברי. שיעור העומדים בדרישות הסף של האוניברסיטאות בקרב תלמידי כיתות יב בחינוך הערבי היה 56.8% בקרב הבנות לעומת 39.3% בקרב הבנים, לעומת 61.3% ו-55% בחינוך העברי, בהתאמה.
- כ-55.4% מתלמידות יב בפיקוח החרדי ניגשו לבחינת הבגרות ב-2018 בהשוואה ל-96.1% בפיקוח הכללי ובפיקוח מינהל החינוך הדתי. בדומה לשנה שעברה, שיעור הזכאות לבגרות בפיקוח החרדי עמד על 20.4% בקרב הבנות (לעומת 3.7% בקרב הבנים), והיה נמוך מהשיעור בפיקוח הכללי (84%) ובפיקוח מינהל החינוך הדתי (86.3%).

נשירה⁷ מכיתות ז-יב מבתי הספר שבפיקוח משרד החינוך

- שיעורי הנשירה בקרב בנות בכיתות ז-יב נמוכים יותר מהשיעורים בקרב בנים, ולאורך השנים המגמה נשמרת. בשנת הלימודים תשע"ח (2017/18) שיעור הבנים הנושרים היה יותר מפי שניים משיעור הבנות הנושרות. בהשוואה לשנת הלימודים תשע"ז, שיעור נשירת הבנות ירד מעט, ואילו שיעור נשירת הבנים עלה מעט.

⁵ זכאים לתעודת בגרות הם תלמידים שעמדו בכל הדרישות המקנות זכאות לתעודת בגרות.

⁶ דרישות סף של האוניברסיטאות כוללות בנוסף לזכאות לתעודת בגרות, ציון עובר ברמה של 3 יחידות לימוד במתמטיקה ו-4 יחידות לימוד באנגלית.

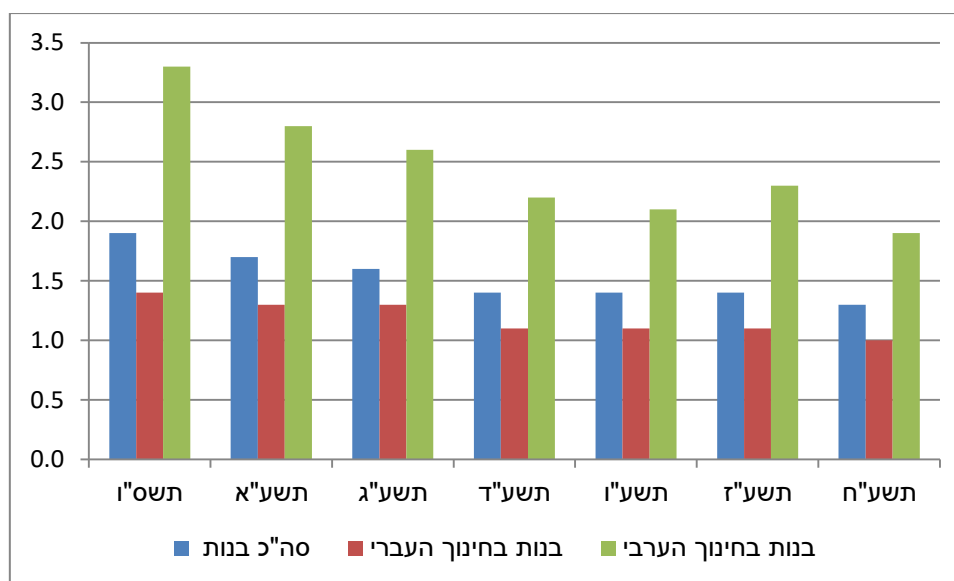
⁷ עזיבת התלמיד את בית הספר או עזיבת התלמיד את מערכת החינוך של משרד החינוך: תלמיד יכול לעזוב את בית הספר שבו למד בשנה מסוימת, במשך שנת הלימודים או במעבר לשנת הלימודים שאחריה. כתוצאה מעזיבת בית הספר, יכול התלמיד לפנות ללימודים בבית ספר אחר בתוך מערכת החינוך שבפיקוח משרד החינוך או לעזוב בכלל מערכת זו. עזיבת מערכת החינוך (של משרד החינוך) מוגדרת כ"נשירה", בין אם התלמיד נשאר מחוץ לכל מסגרת לימודית, ובין אם הוא עובר ללמוד במוסד שאינו במערכת החינוך של משרד החינוך. לא נחשבים לנושרים: תלמידים שעזבו את מערכת החינוך ושהו במשך השנה לפחות 100 ימים ברצף בחו"ל, ותלמידים שעזבו את מערכת החינוך וחזרו בשנה שאחריה.

**לוח ב - נשירת תלמידים מכיתות ז-יב בבתי הספר שבפיקוח משרד החינוך, לפי מין,
תשס"ו (2005/06)-תשע"ח (2017/18)**

תשע"ח (2017/18)	תשע"ז (2016/17)	תשע"ו (2015/16)	תשע"ד (2013/14)	תשע"ג (2012/13)	תשע"א (2010/11)	תשס"ו (2005/06)	-
2.5	2.5	2.6	2.5	2.9	3.1	3.3	סה"כ תלמידים
3.6	3.5	3.7	3.6	4.1	4.5	4.6	בנים
1.3	1.4	1.4	1.4	1.6	1.7	1.9	בנות

- במהלך השנים חלה ירידה משמעותית באחוז הבנות הנושרות מהמגזר הערבי (3.3% בשנה"ל תשס"ו לעומת 1.9% בשנה"ל תשע"ח), אך הוא עדיין גבוה מזה של הבנות במגזר העברי. בין השנים תשס"ו עד תשע"ו, נצפתה מגמה של צמצום הפער בין אחוז נשירת הבנות הלומדות במגזר הערבי לזה של הבנות במגזר העברי. בשנה"ל תשע"ז חלה עלייה מזערית בנשירת הבנות במגזר הערבי, אך בשנת הלימודים תשע"ח חלה ירידה.

**תרשים 16 - נשירת תלמידות מכיתות ז-יב מבתי הספר שבפיקוח משרד החינוך, לפי מגזר חינוך,
תשס"ו (2005/2006)-תשע"ח (2017/18)**

השכלה גבוהה

סטודנטים בתשע"ט (2018/19)

- בשנת תשע"ט למדו 316.7 אלף סטודנטים וסטודנטיות בישראל,⁸ מתוכם 187.3 אלף נשים (59.1%). לשם השוואה, בשנת תש"ל (1969/70) הנשים היו פחות ממחצית מכלל הסטודנטים (43.3%).
- אחוז הנשים בקרב הסטודנטים באוניברסיטאות היה 54.9%, באוניברסיטה הפתוחה - 56.6%, במכללות האקדמיות - 58.8% ובמכללות האקדמיות לחינוך - 78.8%.
- בתשע"ט אחוז הנשים בקרב הסטודנטים⁹ היה 58.8% בתואר ראשון, 63.1% בתואר שני, 53.2% בתואר שלישי, 79.8% בתעודת הוראה ו-77.7% בתעודות אחרות.
- תחומי הלימוד שבהם נמצאו האחוזים הגבוהים ביותר של נשים היו מקצועות עזר רפואיים (83.4%) וכן חינוך והכשרה להוראה (80.1%). לעומת זאת, האחוזים הנמוכים ביותר היו במדעים הפיזיקליים (38.0%), במתמטיקה, סטטיסטיקה ומדעי המחשב (31.7%) ובהנדסה ואדריכלות (31.0%).
- הגיל החציוני של הנשים שלמדו לקראת תואר ראשון היה 24.1 שנים לעומת 25.9 שנים בקרב הגברים. הגיל החציוני בקרב הנשים שלמדו לקראת תואר שני היה 31.7 שנים לעומת 32.3 שנים בקרב הגברים. בתואר שלישי היו הגילים החציוניים 35.3 ו-34.7 שנים, בהתאמה, ובתעודת הוראה היה הגיל 30.5 לעומת 36.7, בהתאמה.
- אחוז הנשים בקרב הסטודנטים הערבים היה גבוה אף יותר מחלקן היחסי בקרב היהודים והאחרים (69.6% לעומת 57.2%, בהתאמה). בקרב הסטודנטים הערבים נמצאו הבדלים באחוזי הנשים בהתאמה להשתייכות הדתית: 71.3% בקרב המוסלמים לעומת 63.4% בקרב הנוצרים ו-65.1% בקרב הדרוזים.
- בקרב סטודנטים שגרו ביישובים ברמה חברתית-כלכלית¹⁰ גבוהה (אשכולות 8-10), 55.3% היו נשים, ובקרב אלו שגרו ביישובים ברמה חברתית-כלכלית נמוכה (אשכולות 1-3) האחוז היה גבוה יותר - 65.3%.
- בקרב הסטודנטים החדשים לתואר ראשון בתשע"ט, הציון הפסיכומטרי הכולל הממוצע של נשים היה 547 ושל גברים 597. בתחום רפואה וכן בתחום ההנדסה והאדריכלות היה הציון זהה (724 לעומת 727 וכן 609 לעומת 614, בהתאמה). ברוב פרקי הבחינה הפסיכומטרית (מילולי, אנגלית וכמותי) ובכל תחומי הלימוד, היה הציון הממוצע של נשים נמוך מזה של הגברים.
- 9.7% מהסטודנטיות החדשות לתואר ראשון בשנת תשע"ז (2016/17) לא המשיכו ללמוד בתשע"ח, בדומה ל-10.0% בקרב הגברים. בכל התחומים אחוז הנשים שלא המשיכו ללמוד היה נמוך יותר מאחוז הגברים, מלבד בתחומים: חינוך והכשרה להוראה, המדעים הביולוגיים וחקלאות, וכן רפואה.

⁸ כולל סטודנטים שלמדו באוניברסיטה הפתוחה. לאוניברסיטה הפתוחה מאפיינים המייחדים אותה מיתר המוסדות להשכלה גבוהה. דבר זה בא לידי ביטוי בקבלה פתוחה ללימודי תואר ראשון (ללא דרישות מוקדמות) ובגמישות בבחירת מסלול הלימודים האישי ומשך זמן הלימודים. **כל עוד לא נכתב אחרת, הנתונים אינם כוללים את הסטודנטים והסטודנטיות באוניברסיטה הפתוחה וכוללים לימודי תעודה אקדמית.**

⁹ לא כולל האוניברסיטה הפתוחה.

¹⁰ מדד חברתי-כלכלי לשנת 2015 של יישוב המגורים בפועל. יישוב המגורים נלקח מקובץ אומדני אוכלוסייה.

עבודה בשנת 2019

- אחוז ההשתתפות בכוח העבודה¹¹ של נשים בגיל 15 ומעלה הגיע ל-59.6%, לעומת 67.6% בקרב הגברים.
- בשנת 2019, אחוז הנשים הבלתי מועסקות מכוח העבודה הגיע ל-3.9% לעומת 3.7% בקרב הגברים הבלתי מועסקים.
- 69.0% מכלל המועסקות עבדו במשרה מלאה בדרך כלל (35 שעות ויותר בשבוע) ו-31.0% עבדו במשרה חלקית בדרך כלל (פחות מ-35 שעות בשבוע). לעומת זאת, בקרב הגברים 86.9% מהמועסקים עבדו עבודה מלאה בדרך כלל ו-13.1% עבדו עבודה חלקית בדרך כלל. 5.7% מהנשים שעבדו עבודה חלקית בדרך כלל, עבדו חלקית שלא מרצון, כלומר רצו לעבוד יותר שעות וחיפשו באופן פעיל לעבוד כך בארבעת השבועות האחרונים שקדמו לפקידה בסקר. 5.5% מהגברים שעבדו חלקית בדרך כלל, עשו זאת שלא מרצון.
- 29.0% מהאימהות עבדו חלקית בדרך כלל. אימהות אשר הילד הצעיר שלהן בגילי 0-4 נוטות יותר לעבוד במשרה חלקית. 31.1% מהן עבדו במשרה חלקית בדרך כלל בשנת 2019. לשם השוואה, רק 26.2% מהאימהות לילד הצעיר בגילי 10-14 עבדו בעבודה חלקית בדרך כלל.
- אחוז האימהות הנשואות המשתתפות בכוח העבודה הגיע ל-77.7%. 78.4% בקרב אימהות לילד אחד, 81.3% בקרב אימהות ל-2 ילדים, 79.8% בקרב אימהות לשלושה ילדים ו-68.3% בקרב אימהות ל-4 ילדים או יותר. אחוז ההשתתפות בכוח העבודה של אימהות חד-הוריות היה גבוה מזה של האימהות הנשואות: 83.4%. גם אחוז הבלתי מועסקות בקרב האימהות החד-הוריות היה גבוה יותר מזה של האימהות הנשואות (5.7% לעומת 3.3%, בהתאמה).
- כ-5 אלף נשים התייאשו מחיפוש עבודה ב-2019 (לעומת כ-6 אלף גברים). 47.0% מכלל המתיאשים היו נשים.
- 90.6% מהנשים המועסקות היו שכירות, לעומת 85.1% בקרב הגברים.
- מספרן של השכירות המקבילות את שכרן באמצעות חברות כוח אדם (כולל קבלני כוח אדם שאינם קבלני משנה) הגיע ל-9.9 אלף, ומספר הגברים השכירים - ל-9.2 אלף. חלקן של הנשים מכלל השכירים המקבילים את שכרם באמצעות חברות כוח אדם הגיע ל-52.0%. לשם השוואה, חלקן של השכירות מכלל השכירים עמד על 49.4%.
- בשנת 2019 היו בישראל 171.4 אלף נשים שעבדו כעצמאיות שהן 9.0% מכלל הנשים המועסקות. בקרב האימהות אחוז העובדות כעצמאיות מכלל האימהות המועסקות מעט גבוה יותר ועומד על 10.6%.

¹¹ כוח העבודה כולל מועסקים ובלתי מועסקים.

משלח יד בשנת 2019¹²

- חלקן של הנשים המועסקות בקרב בעלי משלח יד אקדמי הגיע ל-56.4%. חלקן של המנהלות מכלל המנהלים הגיע באותה שנה ל-30.3%.
- בתחום ההייטק עבדו כ-122 אלף נשים ב-2019, לעומת כ-225 אלף גברים. הנשים היו 35.2% מכלל המועסקים בתחום זה.
- בחינת משלחי היד ברמה מפורטת יותר מראה, כי יותר משליש מהנשים היו מועסקות במשלחי יד נשיים מסורתיים: מטפלות סיעודיות במשקי בית, אחיות מוסמכות, סייעות למורים, עובדות סוציאליות ויועצות בתחומי חברה ורווחה, מנהלות חשבונות, עובדות מזכירות, מנהלות משרדים, פקידות משרד כלליים, קופאיות ומוכרות כרטיסים, מורות בבתי ספר יסודיים, מטפלות לילדים, מורות לחינוך מיוחד ומחנכות לגיל הרך. ברובם המוחלט של משלחי היד הללו, הנשים היו יותר מ-80% מהמועסקים במשלח היד.

נתונים מתוך סקר הוצאות משק הבית 2018

שכירים

- בשנת 2018 48.4% מהשכירים היו נשים ו-51.6% גברים.
- ההכנסה החודשית הממוצעת של אישה שכירה הייתה 8,546 ש"ח ושל גבר שכיר – 12,498 ש"ח.
- הפער בהכנסה החודשית הממוצעת בין המינים עמד על 13,31.6% בחישוב ההכנסה החודשית החציונית הפער הצטמצם ל-27.5%.
- חלק מהפער בשכר בין המינים נובע מהבדל במספר שעות העבודה (44.7 שעות עבודה בשבוע לגבר ו-36.9 שעות עבודה בשבוע לאישה). לפיכך, בחישוב ההכנסה הממוצעת לשעת עבודה הפער בין המינים הצטמצם ל-16.0%.
- ממוצע שנות הלימוד של אישה שכירה גבוה מעט מממוצע שנות הלימוד של גבר שכיר.

לוח ג - הכנסה ברוטו מעבודה שכירה, 2018

מאפיינים	סך הכל	גברים	נשים
שכירים (אלפים)	3,455.1	1,781.7	1,673.4
גיל ממוצע	39.7	39.8	39.6
מספר שנות לימוד ממוצע	14.2	14.0	14.3
הכנסה ברוטו (ש"ח) לחודש בממוצע	10,584	12,498	8,546
הכנסה חציונית ברוטו (ש"ח) לחודש	7,988	9,207	6,672
הכנסה ברוטו (ש"ח) לשעת עבודה	61.7	66.3	55.7
מספר שעות עבודה לשבוע	40.9	44.7	36.9

¹² ראו: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (2015). [הסיווג האחד של משלחי היד 2011](#). ירושלים. פרסום טכני מס' 81. ירושלים: המחבר.

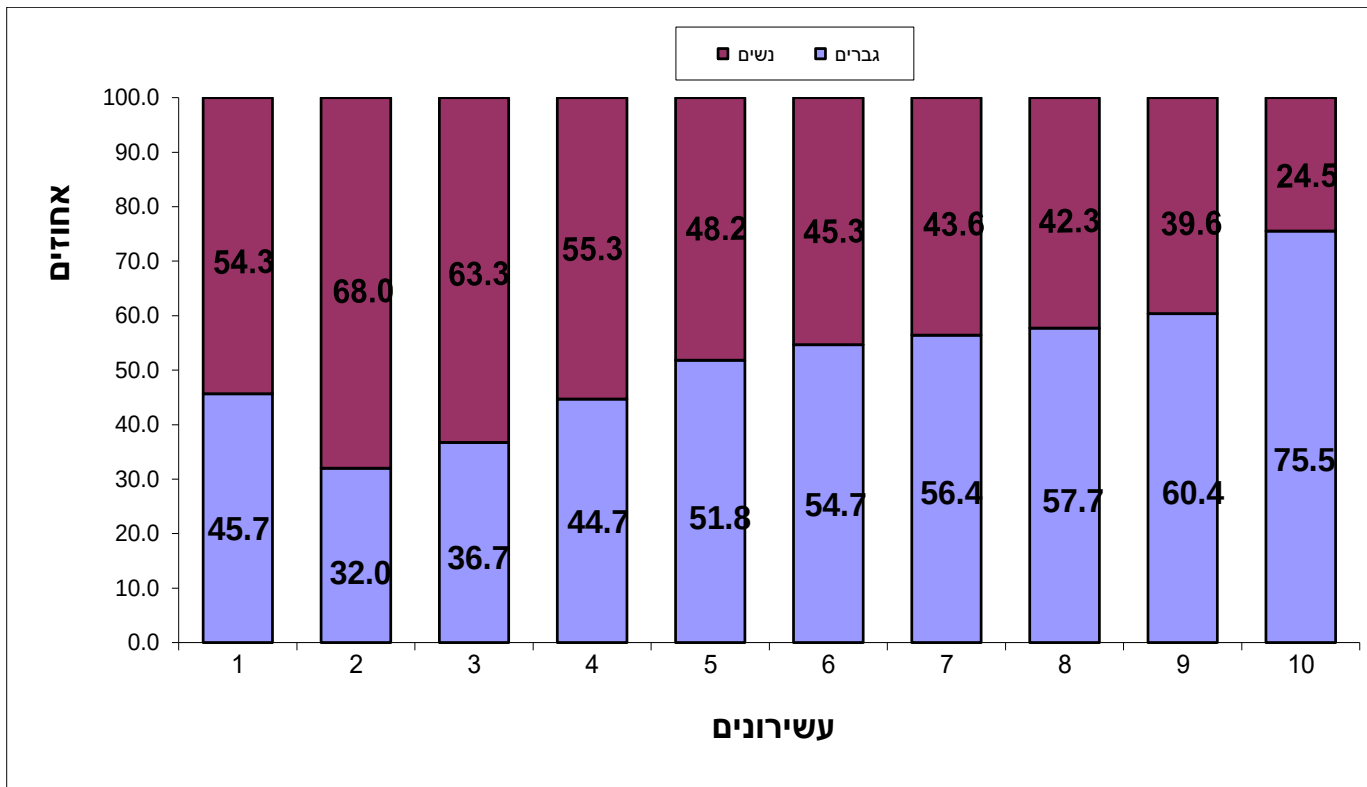
¹³ הפער מוצג כאחוז הפער בין שכר אישה לשכר גבר. ככל שהפער גבוה, ההכנסות של הגבר גבוהות יותר משל האישה. במקביל אפשר להחסיר את הפער מהמספר 100, ולקבל אחוז שכר אישה משכר גבר.

עשירונים של שכירים לפי מין

- בהתפלגות מספר השכירים לפי עשירונים, נמצא כי בארבעת עשירוני ההכנסה התחתונים נשים הן יותר מ-50%, ומעשירון 5 עד 10 היחס מתהפך, ואחוז הגברים גדול מ-50% בכל עשירון. בעשירון התחתון קיים פער נמוך יותר בין אחוז הנשים לגברים, משום שעשירון זה כולל את ההכנסות של כלל החיילים המשרתים בשירות סדיר.

תרשים 17 - שיעור השכירים בעשירונים של פרטים לפי הכנסה חודשית ברוטו

מעבודה שכירה ולפי מין, 2018

שכירים לפי קבוצת אוכלוסייה

- בשנת 2018, ההכנסה הממוצעת ברוטו לחודש לאישה שכירה באוכלוסייה היהודית הייתה 8,923 ש"ח, לעומת 5,722 ש"ח באוכלוסייה הערבית - פער של 35.9% (לעומת 37.4% ב-2017). פער זה מוסבר בחלקו בשל הבדל בשעות העבודה. נשים יהודיות עובדות בממוצע 2.5 שעות בשבוע יותר מנשים ערביות (37.1% ו-34.6%, בהתאמה). לשם השוואה, בשנת 2017 נשים יהודיות עבדו 3.8 שעות בממוצע. בחישוב ההכנסה השעתית, הפער מצטמצם מעט ל-32.0%.
- הפער המגדרי בהכנסה הממוצעת החודשית באוכלוסייה היהודית עמד על 34.1%. בחישוב ההכנסה השעתית הפער הצטמצם ל-19.8%. חלק מההסבר לכך הוא שגברים יהודים עובדים בממוצע כ-7 שעות יותר מנשים יהודיות.

- הפער המגדרי בהכנסה הממוצעת החודשית באוכלוסייה הערבית עמד על 30.1%. בחישוב ההכנסה השנתית הפער הצטמצם משמעותית ועמד על 7.5%. חלק מההסבר לכך הוא שגברים ערבים עובדים בממוצע כ-11 שעות יותר מנשים ערביות.

לוח ד - הכנסה ברוטו מעבודה שכירה, לפי קבוצת אוכלוסייה, 2018

מאפיינים	סך הכל - יהודים	גברים יהודים	נשים יהודיות	סך הכל - ערבים	גברים ערבים	נשים ערביות
שכירים (אלפים)	2,829.3	1,384.5	1,444.7	489.0	320.3	168.8
גיל ממוצע	40.5	40.8	40.2	35.3	35.7	34.5
מספר שנות לימוד ממוצע	14.5	14.5	14.4	12.5	12.2	13.2
הכנסה ברוטו (ש"ח) לחודש בממוצע	11,191	13,558	8,923	7,338	8,190	5,722
הכנסה ברוטו (ש"ח) לשעת עבודה	65.6	72.2	57.9	41.7	42.6	39.4
מספר שעות עבודה לשבוע	40.7	44.5	37.1	41.7	45.5	34.6

שכירים בעלי משלח יד אקדמי (סדר 2)¹⁴ לפי קבוצות ראשיות ומין

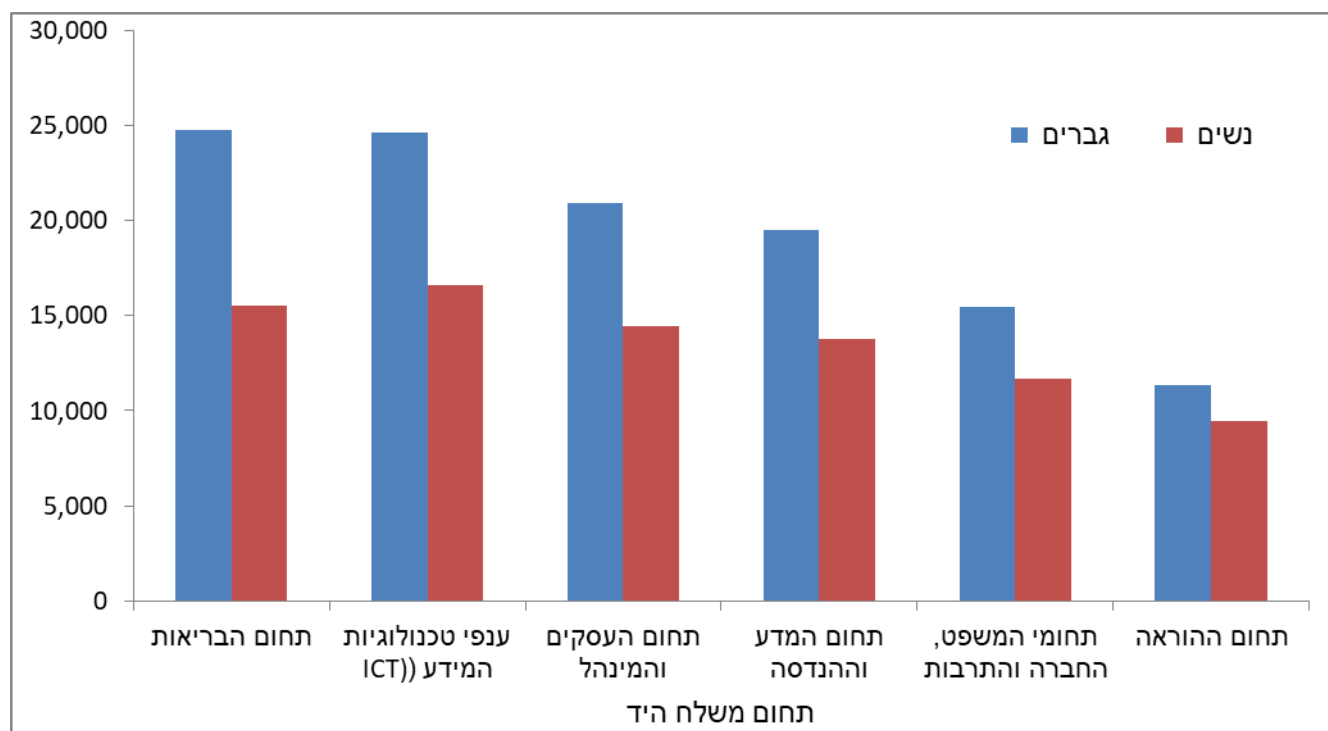
- ההכנסה החודשית והשנתית הממוצעת ברוטו בקרב גברים גבוהות יותר מאלו של הנשים בכל משלח היד.
- מהשוואת ההכנסה החודשית הממוצעת ברוטו מעבודה שכירה לפי משלח יד אקדמיים (סדר 2) עולה כי ההכנסה הגבוהה ביותר הן של הגבר הן של האישה היא בקרב "בעלי משלח יד בענפי טכנולוגיות המידע (ICT)" - 24,658 ש"ח לגבר שכיר ו-16,594 ש"ח לאישה שכירה.
- ההכנסה החודשית הממוצעת ברוטו הנמוכה ביותר היא בקרב "בעלי משלח יד בתחום ההוראה" (9,923 ש"ח). בתחום זה רוב המועסקים הן נשים (76.1%), עם הכנסה חודשית ממוצעת ברוטו של 9,483 ש"ח.
- הפער הגדול ביותר בהכנסה החודשית בין המינים (37.2%) נמצא בקרב "בעלי משלח יד בתחום הבריאות" והפער הקטן ביותר נמצא בקרב "בעלי משלח יד בתחום ההוראה" (16.3%).

¹⁴ ראו: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (2015). [הסיווג האחד של משלחי היד 2011](#). ירושלים. פרסום טכני מס' 81. ירושלים: המחבר.

לוח ה - הכנסה ברוטו מעבודה שכירה, לפי משלח יד אקדמי (סדר 2) ומין, 2018

משלח יד	סך הכל - שכירים	תחום המדע וההנדסה	תחום הבריאות	תחום ההוראה	תחום העסקים והמינהל	תחום ענפי טכנולוגיות המידע (ICT)	תחום המשפט, החברה והתרבות
סך הכל שכירים (אלפים)	3,455.1	145.1	104.6	276.1	93.0	137.9	124.7
הכנסה ברוטו (ש"ח)	-	-	-	-	-	-	-
לחודש	10,584	17,205	18,732	9,923	17,490	22,340	13,089
לשעת עבודה	61.7	90.7	108.0	73.3	94.0	116.3	78.1
גברים שכירים (אלפים)	1781.7	87.4	36.2	65.9	43.9	98.3	45.8
הכנסה ברוטו (ש"ח)	-	-	-	-	-	-	-
לחודש	12,498	19,482	24,767	11,327	20,921	24,658	15,469
לשעת עבודה	66.3	99.2	127.4	76.7	109.4	125.1	86.6
נשים שכירות (אלפים)	1,673.4	57.7	68.5	210.1	49.0	39.6	78.9
הכנסה ברוטו (ש"ח)	-	-	-	-	-	-	-
לחודש	8,546	13,756	15,546	9,483	14,416	16,594	11,708
לשעת עבודה	55.7	76.6	95.7	72.2	79.4	92.2	72.6

תרשים 18 - הכנסה ברוטו מעבודה שכירה לפי משלח יד אקדמי (סדר 2) ומין, ש"ח, 2018

עצמאים

- בשנת 2018 רוב העצמאים היו גברים – 64.3% מסך העצמאים.
- על אף שנשים עצמאיות עובדות כ-4.5 שעות שבועיות פחות מנשים שכירות (32.5 לעומת 36.9 שעות, בהתאמה), ההכנסה החודשית הממוצעת של אישה עצמאית דומה לזו של אישה שכירה- 8,444 ש"ח לעומת 8,546 ש"ח, בהתאמה. גברים עצמאים עובדים שעה פחות מגברים שכירים, והכנסתם החודשית הממוצעת גבוהה ב-17.2% מזו של גברים שכירים (15,102 ש"ח לעומת 12,498 ש"ח, בהתאמה).
- הפער בין ההכנסה החודשית של גברים עצמאים ונשים עצמאיות עמד על 44.1% - פער הגדול ב-12.5 נקודות האחוז מזה של השכירים. בחישוב ההכנסה החציונית הפער קטן מעט והגיע ל-41.7%, פער הגדול ב-14.2 נקודות האחוז מזה של השכירים.

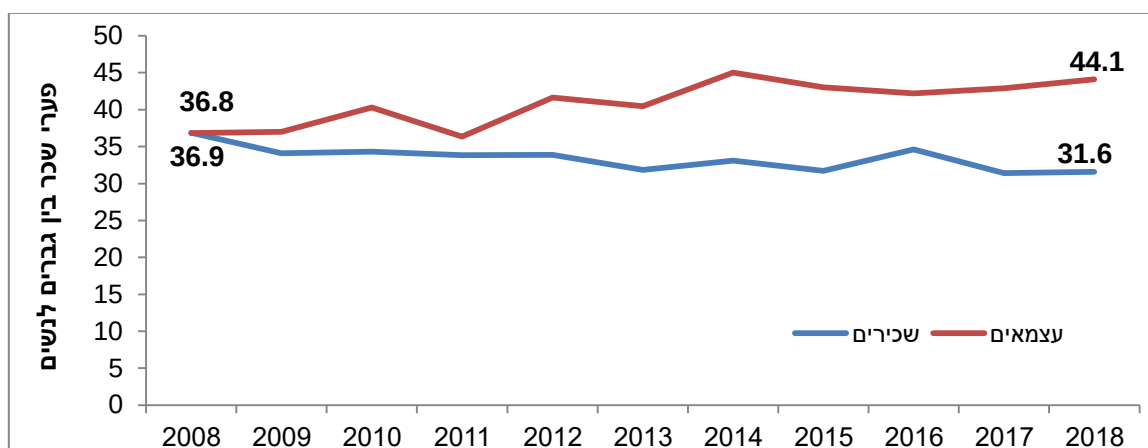
לוח ו - הכנסה ברוטו מעבודה עצמאית, 2018

מאפיינים	סך הכל	גברים	נשים
עצמאים (אלפים)	454.3	292.0	162.3
גיל ממוצע	46.6	47.5	44.9
מספר שנות לימוד ממוצע	14.6	14.2	15.4
הכנסה ברוטו (ש"ח) לחודש בממוצע	12,724	15,102	8,444
הכנסה חציונית ברוטו (ש"ח) לחודש	8,524	10,081	5,880
הכנסה ברוטו (ש"ח) לשעת עבודה	75.0	80.7	61.1
מספר שעות עבודה לשבוע	39.7	43.7	32.5

פערי שכר לאורך שנים

- בשנת 2008 הפער המגדרי בשכר של עצמאים ושכירים היה כמעט זהה. אולם, בעשור האחרון הפער בין השכר של נשים וגברים שכירים הצטמצם ב-5.3 נקודות האחוז, ואילו הפער בין נשים וגברים עצמאיים גדל ב-7.3 נקודות האחוז. בקרב השכירים אפשר לראות מגמה עקיבה של ירידה בפערי השכר המגדריים. לעומת זאת, בקרב עצמאים אשר אינם מקבלים שכר קבוע אלא הכנסתם משתנה בהתאם לנסיבות שונות, אי אפשר לזהות מגמה ברורה.

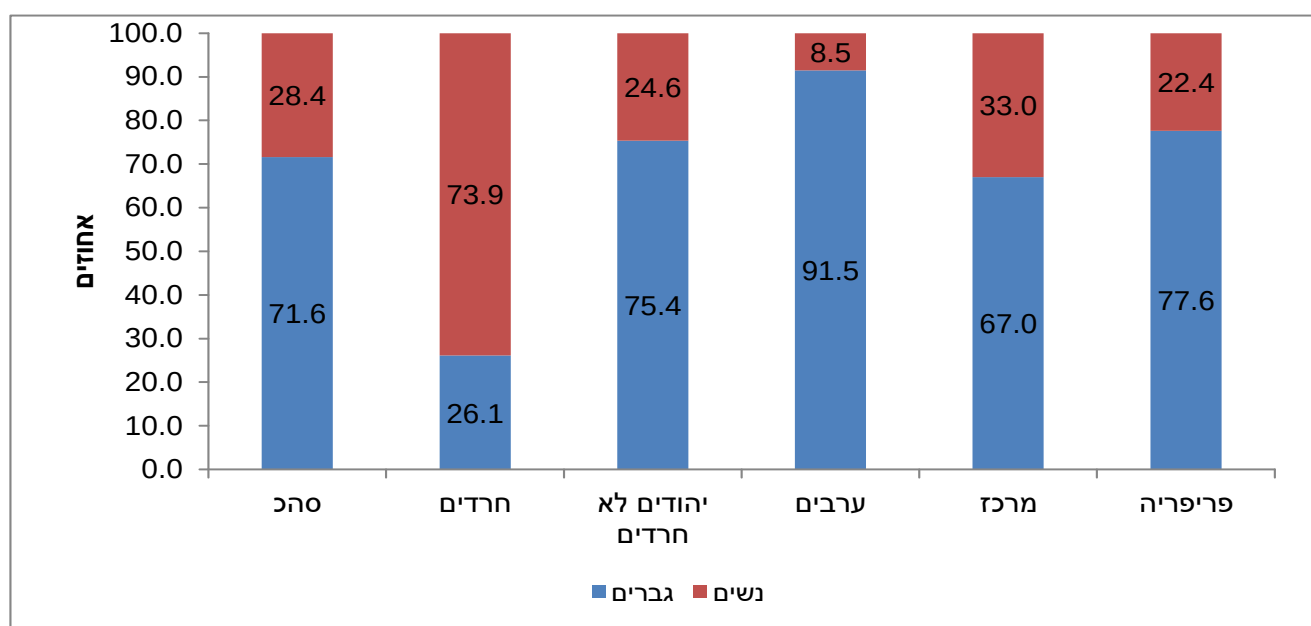
תרשים 19 - פערי שכר בין גברים ונשים לפי מעמד בעבודה 2008-2018

מפרנסים במשקי בית של זוגות נשואים

- ב- 71.6% ממשקי הבית שבהם יש מפרנס אחד, המפרנס הוא גבר.
- בקרב הערבים אחוז משקי הבית בהם המפרנס היחיד הוא גבר היה יותר מ-90%.
- בקרב החרדים¹⁵ התמונה הפוכה ב-73.9% ממשקי הבית בהם מפרנס אחד, המפרנסת היא אישה.

תרשים 20 - התפלגות משקי בית של זוגות נשואים שבהם מפרנס אחד לפי מין ומאפיינים נוספים, 2018

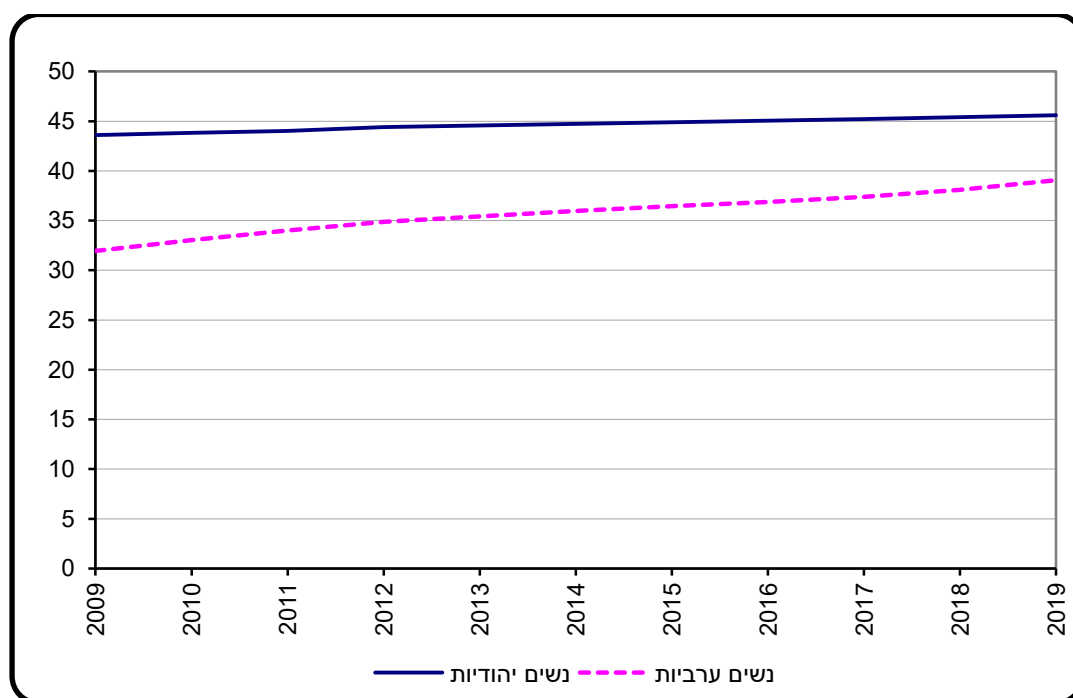

¹⁵ לפי הגדרה עצמית של משק הבית.

מורשות לנהוג ב-2019

- לכ-2.0 מיליון נשים היו רישיונות נהיגה. חלקן של הנשים מכלל המורשים לנהוג עמד על כ-44%. באוכלוסייה היהודית כ-46% מכלל המורשים לנהוג היו נשים, ובאוכלוסייה הערבית – כ-39%. שיעור הנשים הערביות המורשות לנהוג נמצא במגמת עלייה מתמדת (מ-32% נשים מכלל הנהגים באוכלוסייה הערבית בשנת 2009).
- חלקן של הנשים המורשות לנהוג, היה גבוה במיוחד בקבוצת הגיל 44-35 ועמד על כ-47%, כך גם באוכלוסייה היהודית. לעומת זאת, באוכלוסייה הערבית חלקן היה גבוה במיוחד בקבוצת הגיל 25-34 ועמד על כ-44%. השיעור בקרב בנות 75 ומעלה היה נמוך במיוחד ועמד על כ-34% באוכלוסייה היהודית ועל כ-6% באוכלוסייה הערבית.
- הנשים היו כ-11% מכלל המורשים לנהוג באופנוע (12% באוכלוסייה היהודית וכ-1% בלבד באוכלוסייה הערבית). כ-2% מהמורשים לנהוג במונית, ברכב משא ובאוטובוס היו נשים.

תרשים 21 - שיעור הנשים המורשות לנהוג מסך המורשים לנהוג באותה קבוצת אוכלוסייה 2019-2009

תאונות דרכים עם נפגעים ב-2019 - נתונים ארעיים

- בשנת 2019 היו הנשים כ-41% מהנפגעים וכ-26% מההרוגים בתאונות דרכים (מסוג ת"ד מורחב,¹⁶ כולל תאונות שאירעו באזור יהודה והשומרון).

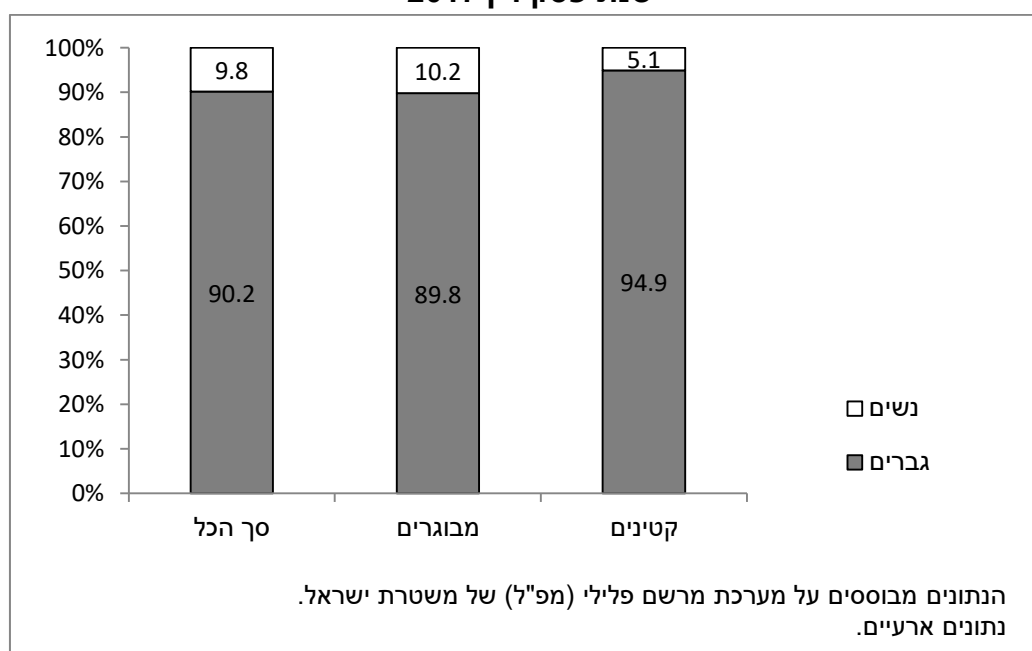
¹⁶ תאונות דרכים עם נפגעים שסווגו על ידי המשטרה כ"תאונות דרכים עם נפגעים מסוג ת"ד" או תאונות דרכים שסווגו על ידי המשטרה כ"תאונות דרכים עם נפגעים מסוג כללי עם נפגעים", אך לפי נתוני בתי החולים, נמצא בה פצוע קשה אחד לפחות. נפגע זה סווג בלמ"ס כפצוע קשה ולכן התאונה סווגה בלמ"ס כ"תאונות דרכים עם נפגעים מסוג ת"ד מורחב".

- נשים נפגעו כהולכות רגל וכנוסעות בכלי רכב בתאונות דרכים עם נפגעים יותר מגברים: בשנת 2019, כ-54% מהולכי הרגל שנפגעו וכ-54% מהנוסעים בכלי רכב שנפגעו היו נשים. יחד עם זאת, הן נפגעו פחות מגברים כנהגות כלי רכב (37%), כרוכבות אופניים (16%) וכנהגות אופנוע (4%).
- נשים היו כ-26% מהנהגים המעורבים בתאונות דרכים עם נפגעים (מסוג ת"ד מורחב), וכ-11% מהנהגים המעורבים בתאונות דרכים קטלניות.¹⁷

תושבי ישראל עומדים לדין במשפטים פליליים לפי מין¹⁸

- 28.4 אלף עומדים לדין במשפטים פליליים – שהם תושבי ישראל – קיבלו פסק דין בשנת 2017. מתוכם 2.8 אלף נשים ו-25.6 אלף גברים.¹⁹
- בקרוב 28.4 אלף העומדים לדין, 26.3 אלף היו מבוגרים ו-2.1 אלף – קטינים. אחוז הנשים בקרב כלל העומדים לדין היה 9.8%. אחוז זה היה דומה לאחוז הנשים בקרב המבוגרים העומדים לדין (10.2%), אך אחוז הבנות בקרב הקטינים העומדים לדין היה נמוך יותר באופן משמעותי (5.1%).

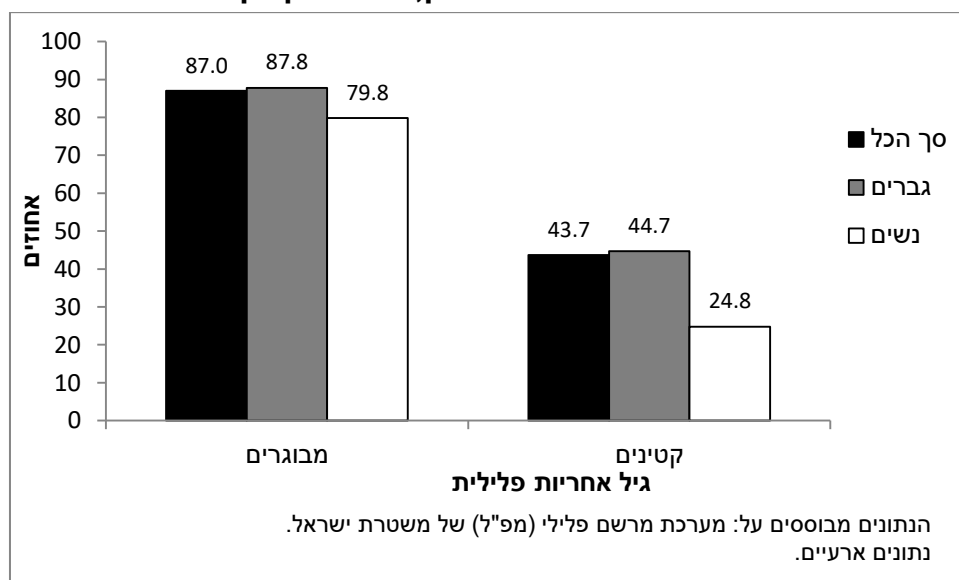
תרשים 22 - תושבי ישראל העומדים לדין במשפטים פליליים לפי גיל אחריות פלילית ולפי מין, שנת פסק דין 2017

¹⁷ תאונות דרכים שנהרג בה אדם אחד לפחות או נפצע בה אדם אחד לפחות ונפטר מפצעיו בתוך 30 יום.
¹⁸ הנתונים מבוססים על מערכת מרשם פלילי (מפ"ל) של משטרת ישראל, ומעודכנים למאי 2019. נתוני שנת פסק דין 2017 הם נתונים ארעיים.
¹⁹ בנוסף, היו 9.4 אלף עומדים לדין במשפטים פליליים, שקיבלו פסק דין בשנת 2017 שהם אינם תושבי ישראל (מתוכם כ-200 נשים). הנתונים בפרק זה מתייחסים לתושבי ישראל בלבד. להלן, כל התייחסות כללית בטקסט לעומדים לדין במשפטים פליליים, כוונתה לתושבי ישראל העומדים לדין במשפטים פליליים. וכן, כל התייחסות כללית בטקסט למורשעים בדין במשפטים פליליים, כוונתה לתושבי ישראל המורשעים בדין במשפטים פליליים.

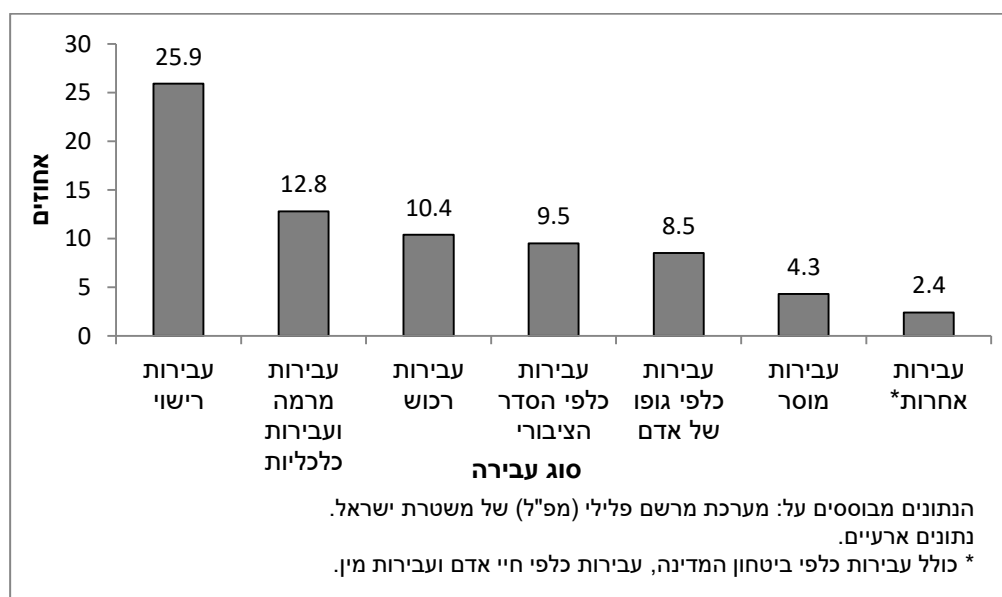
- אחוז הנשים בקרב היהודים והאחרים העומדים לדין היה גבוה מהאחוז בקרב הערבים העומדים לדין (12.2% לעומת 4.7%, בהתאמה). הפערים באחוז הנשים, בין שתי קבוצות האוכלוסייה נמצאו גם בקרב המבוגרים העומדים לדין (12.6% לעומת 4.8%, בהתאמה) וגם בקרב הקטינים העומדים לדין (6.4% לעומת 2.5%, בהתאמה).
- התייחסות לאחוזי הרשעה בקרב עומדים לדין מחייבת אבחנה בין מבוגרים לבין קטינים. אחוז המורשעים בקרב מבוגרים העומדים לדין (87.0%) היה גבוה באופן ניכר מהאחוז בקרב הקטינים העומדים לדין (43.7%). השוואה בין המינים מראה בבירור שאחוזי ההרשעה בקרב נשים העומדות לדין היו נמוכים משמעותית מאחוזי ההרשעה בקרב גברים העומדים לדין – גם אצל מבוגרים (79.8% לעומת 87.8%, בהתאמה) וגם אצל קטינים (24.8% לעומת 44.7%, בהתאמה).

תרשים 23 - אחוז המורשעים בדין בקרב תושבי ישראל העומדים לדין במשפטים פליליים לפי גיל אחריות פלילית ולפי מין, שנת פסק דין 2017

- בבחינת אחוז הנשים בקרב מבוגרים המורשעים בדין במשפטים פליליים, לפי סוג עבירה, רואים כי האחוז הגבוה ביותר של נשים היה בקרב אלו שהורשעו בגין עבירות רישוי (25.9%). הנשים היו 12.8% מאלו שהורשעו בגין עבירות מרמה ועבירות כלכליות ו-10.4% מהמורשעים בגין עבירות רכוש. האחוזים הנמוכים ביותר של נשים היו בקרב מי שהורשעו בגין עבירות מוסר (שהן בעיקרן עבירות סמים) – 4.3% ועבירות אחרות – 2.4%.

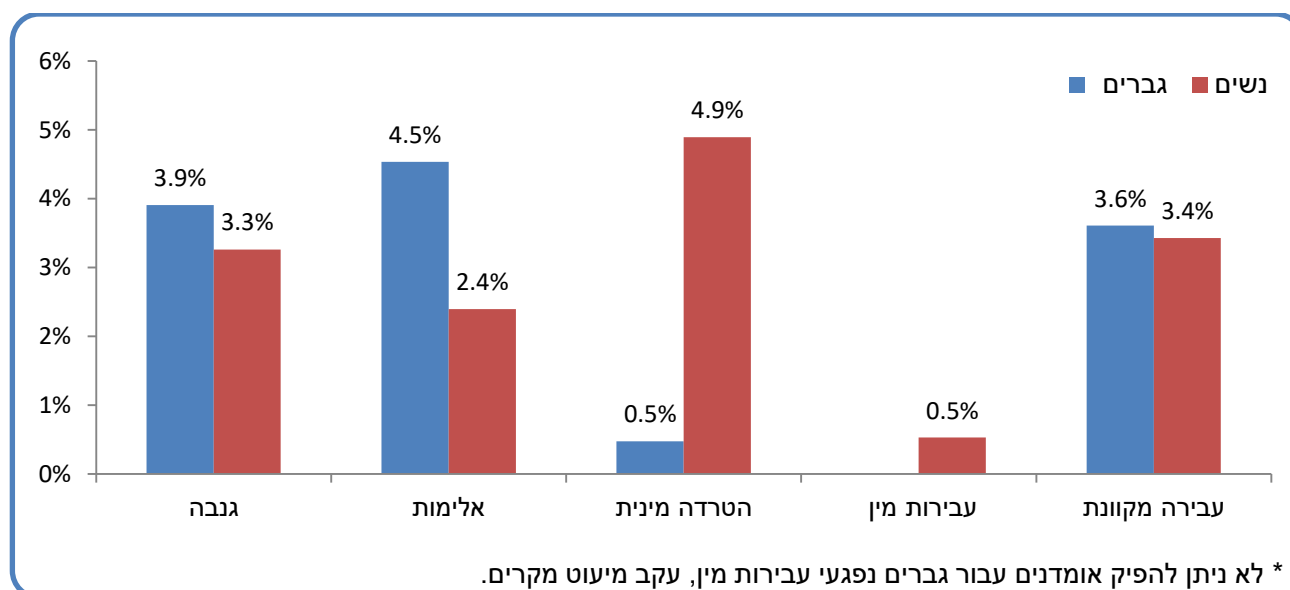
תרשים 24 - אחוז הנשים בקרב תושבי ישראל המורשעים בדיון במשפטים פליליים לפי סוג העבירה
החמורה ביותר, שנת פסק דין 2017

נפגעי עבירה בני 20 ומעלה מתוך סקר ביטחון אישי

- מנתוני סקר ביטחון אישי של הלמ"ס לשנת 2018 עולה כי בשנה שקדמה לסקר, נפגעו 649.4 אלף בני 20 ומעלה (11.7%) מעבירות מסוגים שונים, 312.9 אלף גברים נפגעו מעבירות (11.6%) ו-336.5 אלף נשים נפגעו מעבירות (11.8%).
- אחוז הנשים בנות 20 ומעלה שנפגעו מהטרדה מינית היה גבוה משמעותית מאחוז הגברים שנפגעו מהטרדה מינית (4.9% לעומת 0.5%, בהתאמה).

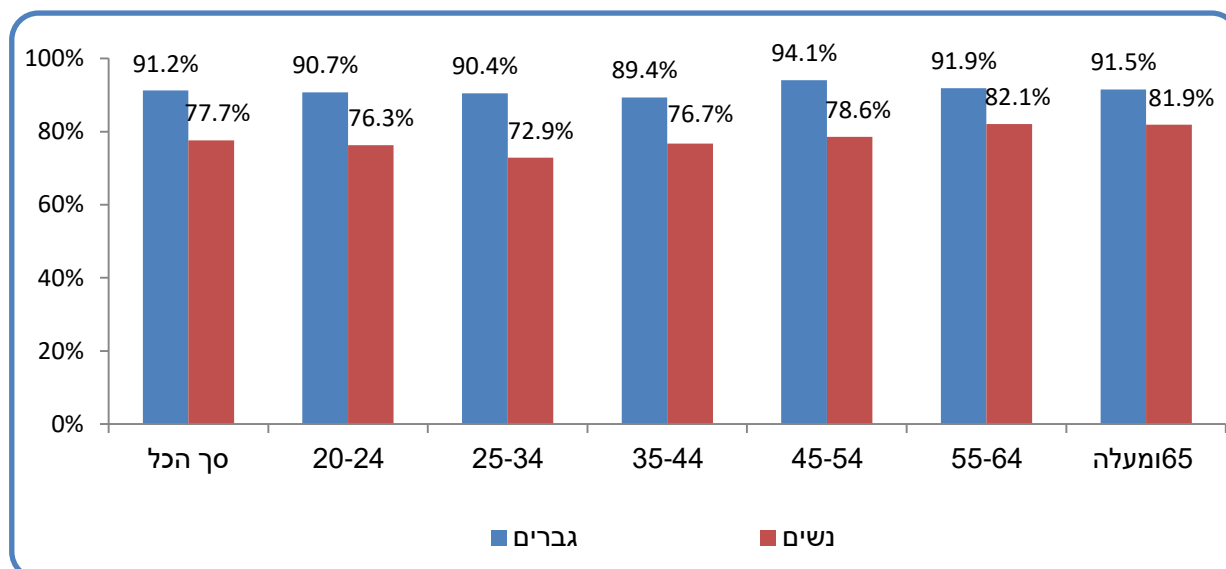
תרשים 25 - בני 20 ומעלה שנפגעו מעבריינות, לפי מין וסוג עבירה, 2018

תחושת ביטחון אישי

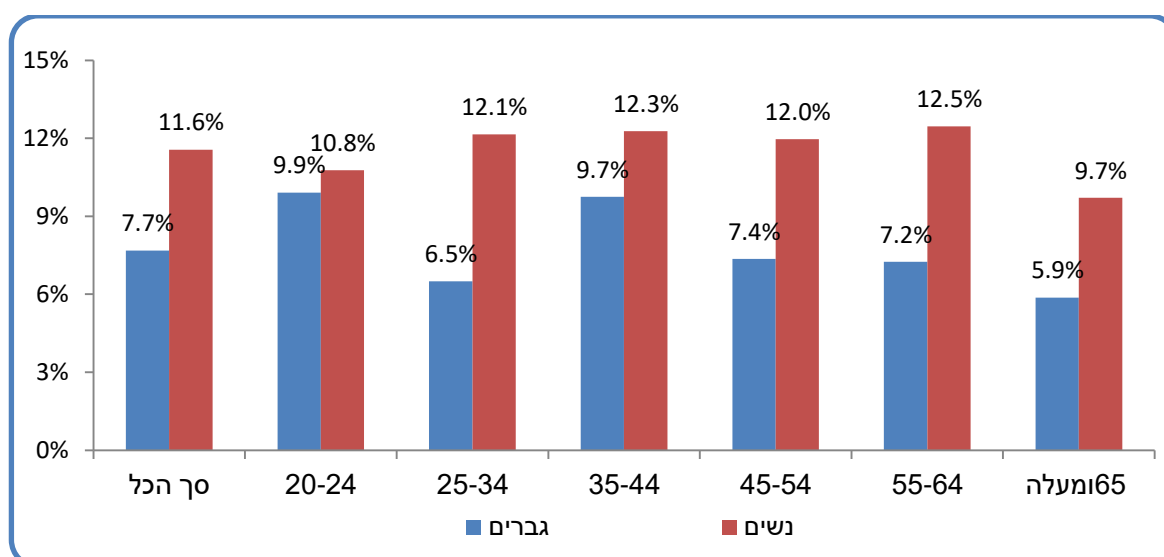
- בשנת 2018 84.4% מבני 20 ומעלה ציינו שהם מרגישים בטוחים במידה רבה ורבה מאוד, **ללכת לבד באזור מגוריהם בשעות החשכה**. האחוז בקרב הגברים היה גבוה בהרבה מאשר בקרב הנשים (91.2% לעומת 77.7%, בהתאמה).
- תחושת הביטחון של הנשים עולה עם הגיל: 76.3% בקרב נשים בגילי 20–24 לעומת 81.9% בגילי 65 ומעלה.

תרשים 26 - בני 20 ומעלה החשים ביטחון ללכת לבד באזור המגורים בשעות החשיכה, לפי מין, 2018

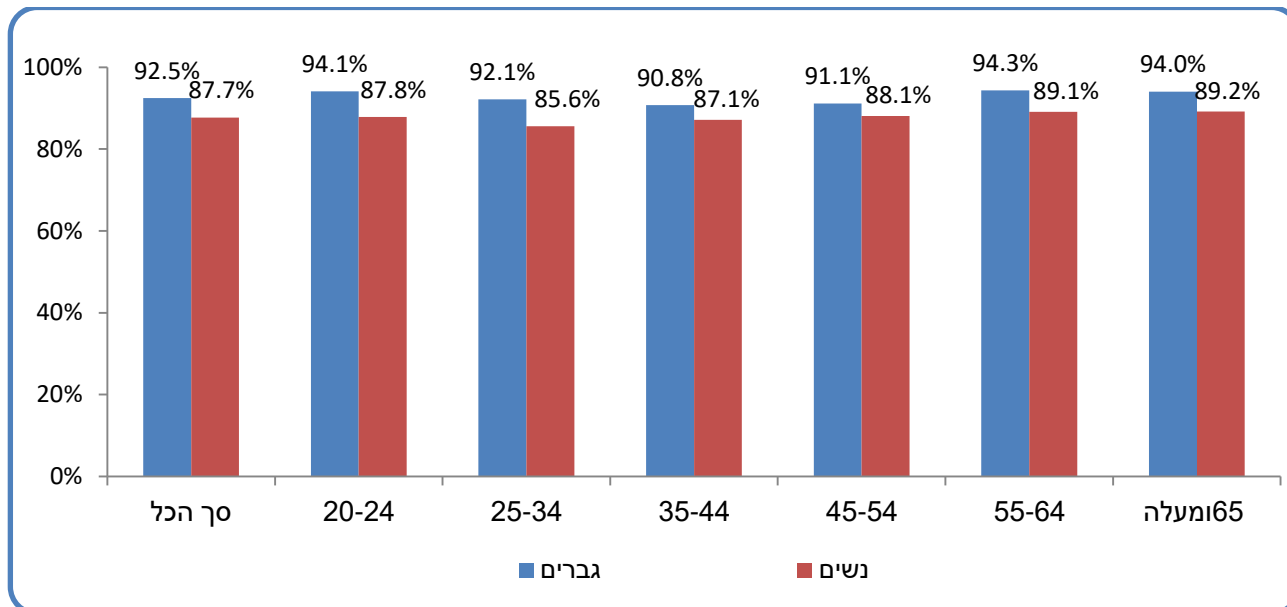
- 9.7% מבני 20 ומעלה ציינו שהם **חוששים במידה רבה ובמידה רבה מאוד להיפגע מאלימות באזור מגוריהם**.
- אחוז הנשים שחוששות להיפגע מאלימות באזור המגורים גבוה מאחוז הגברים (11.6% לעומת 7.7%, בהתאמה).

תרשים 27 - בני 20 ומעלה החוששים להיפגע מאלימות באזור המגורים, לפי מין וגיל, 2018

- 90% מבני 20 ומעלה ציינו שהם מרגישים בטוחים במידה רבה ובמידה רבה מאוד באזור מגוריהם. האחוז בקרב הגברים היה גבוה יותר מהאחוז בקרב הנשים (92.5% לעומת 87.7%, בהתאמה).
- אחוז הגברים המרגישים בטוחים גבוה מאחוז הנשים בכל קבוצות הגיל.

תרשים 28 - בני 20 ומעלה החשים ביטחון אישי באזור המגורים, לפי מין וגיל, 2018

- 48% מבני 20 ומעלה ציינו שכלל לא נפגעו מהתנהגות אלימה בכביש.
- בפילוח לפי מין ניתן לראות כי אחוז הנשים בנות 20 ומעלה שציינו כי כלל לא נפגעו מהתנהגות אלימה בכביש גבוה יותר מאשר הגברים (51.1% לעומת 45.2%, בהתאמה).
- אחוז הגברים שנפגעו מהתנהגות אלימה בכביש כל יום או כמעט כל יום גבוה יותר מאשר בקרב הנשים (17.9% לעומת 13.5%, בהתאמה).

תרשים 29 - תדירות ההיפגעות מהתנהגות אלימה בכביש, לפי מין, 2018

